Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 854/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden virallisen valvonnan järjestämistä koskevista erityissäännöistä

(EYVL L 226, 25.6.2004, s. 83)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 882/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004	L 191	1	28.5.2004
►M2	Komission asetus (EY) N:o 2074/2005, annettu 5 päivänä joulukuuta 2005	L 338	27	22.12.2005
►M3	Komission asetus (EY) N:o 2076/2005, annettu 5 päivänä joulukuuta 2005	L 338	83	22.12.2005

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 854/2004,

annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004,

ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden virallisen valvonnan järjestämistä koskevista erityissäännöistä

EUROOPAN PARLAMENTTI ja EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 152 artiklan 4 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ([3]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 852/2004 ([4]) vahvistetaan kaikkiin elintarvikkeisiin sovellettavat yleiset hygieniasäännöt ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 853/2004 ([5]) vahvistetaan eläinperäisiä tuotteita koskevat erityiset hygieniasäännöt.

(2) Eläinperäisten tuotteiden virallista valvontaa koskevia erityissääntöjä tarvitaan näihin tuotteisiin liittyvien erityisnäkökohtien huomioon ottamiseksi.

(3) Valvontaa koskevien erityissääntöjen soveltamisalan olisi vastattava asetuksessa (EY) N:o 853/2004 elintarvikealan toimijoille vahvistettujen erityisten hygieniasääntöjen soveltamisalaa. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin myös toteutettava aiheellista virallista valvontaa mainitun asetuksen 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti laadittujen kansallisten sääntöjen panemiseksi täytäntöön. Ne voivat tehdä tämän ulottamalla tämän asetuksen periaatteet kyseisiin kansallisiin sääntöihin.

(4) Eläinperäisten tuotteiden virallisen valvonnan olisi katettava kaikki seikat, joilla on merkitystä kansanterveyden ja tapauksen mukaan eläinten terveyden ja eläinten hyvinvoinnin suojelemisessa. Virallisen valvonnan olisi perustuttava viimeisimpään käytettävissä olevaan asiaankuuluvaan tietoon, ja sitä olisi siksi oltava mahdollista mukauttaa, kun asiaankuuluvaa uutta tietoa saadaan käyttöön.

(5) Elintarvikkeiden turvallisuutta koskevalla yhteisön lainsäädännöllä olisi oltava kestävä tieteellinen perusta. Tässä tarkoituksessa olisi aina tarvittaessa kuultava Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaista.

(6) Virallisen valvonnan luonteen ja tiheyden olisi perustuttava tarvittaessa kansanterveyttä uhkaavien riskien, eläinten terveyden ja hyvinvoinnin arviointiin, harjoitetun toiminnan lajiin ja tuotantomäärään sekä kyseiseen elintarvikealan toimijaan.

(7) On aiheellista säätää tiettyjen valvontaa koskevien erityissääntöjen mukauttamisesta asetuksessa (EY) N:o 852/2004 ja asetuksessa (EY) N:o 853/2004 säädetyn avoimen menettelyn avulla, jotta voidaan joustaa sellaisten laitosten erityistarpeiden

([1]) EYVL C 262 E, 29.10.2002, s. 449.
([2]) EUVL C 95, 23.4.2003, s. 22.
([3]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 5. kesäkuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 27. lokakuuta 2003 (EUVL C 48 E, 24.2.2004, s. 82), Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 30. maaliskuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 16. huhtikuuta 2004.
([4]) Ks. tämän virallisen lehden s 3
([5]) Ks. tämän virallisen lehden s 22

▼B

ottamiseksi huomioon, jotka käyttävät perinteisiä menetelmiä, joiden tuotanto on vähäistä tai jotka sijaitsevat erityisten maantieteellisten rajoitteiden alaisilla alueilla. Menettelyn olisi mahdollistettava myös pilottihankkeet lihan hygienian valvontaa koskevien uusien menettelytapojen kokeilemiseksi. Tällainen joustavuus ei kuitenkaan saisi vaarantaa elintarvikehygieniaa koskevia tavoitteita.

(8) Lihantuotannon virallinen valvonta on tarpeen sen todentamiseksi, että elintarvikealan toimijat noudattavat hygieniasääntöjä ja täyttävät yhteisön lainsäädännössä asetetut vaatimukset ja tavoitteet. Virallisen valvonnan tulisi käsittää elintarvikealan toimijoiden toiminnan tarkastaminen ja erilaisia tarkastuksia, esimerkiksi elintarvikealan yritysten oman valvonnan tarkistuksia.

(9) On aiheellista, että virkaeläinlääkärit suorittavat teurastamojen, riistankäsittelylaitosten ja tiettyjen leikkaamojen toiminnan tarkastamisen ja tarkastuksia, koska heillä on erityisasiantuntemus. Jäsenvaltioiden olisi saatava päättää, mikä on soveltuvin henkilöstö suorittamaan toiminnan tarkastamisen ja tarkastuksia muissa laitoksissa.

(10) Elävien simpukoiden tuotannon ja kalastustuotteiden virallinen valvonta on tarpeen sen varmistamiseksi, että yhteisön lainsäädännössä asetetut vaatimukset ja tavoitteet täytetään. Elävien simpukoiden tuotannon virallisen valvonnan olisi kohdistuttava erityisesti simpukoiden uudelleensijoitus- ja tuotantoalueisiin sekä lopputuotteeseen.

(11) Raakamaidon tuotannon virallinen valvonta on tarpeen sen varmistamiseksi, että yhteisön lainsäädännössä asetetut vaatimukset ja tavoitteet täytetään. Tällaisen virallisen valvonnan olisi kohdistuttava erityisesti maidontuotantotiloihin ja raakamaidon keräämiseen.

(12) Tämän asetuksen säännöksiä ei tulisi soveltaa ennen kuin kaikki elintarvikehygieniaa koskevan uuden lainsäädännön osat ovat tulleet voimaan. On myös asianmukaista edellyttää, että uusien sääntöjen voimaantulon ja niiden soveltamisen alkamisen välillä on vähintään 18 kuukautta, jotta toimivaltaiset viranomaiset ja asianomaiset teollisuudenalat voivat mukautua niihin.

(13) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) mukaisesti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tässä asetuksessa säädetään eläinperäisten tuotteiden virallisen valvonnan järjestämistä koskevista erityissäännöistä.

▼M1

1 a. Tätä asetusta sovelletaan rehu- ja elintarvikelainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 ([2]) lisäksi.

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.
([2]) EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1.

▼B

2. Asetusta sovelletaan ainoastaan sellaiseen toimintaan ja niihin henkilöihin, joihin sovelletaan asetusta (EY) N:o 853/2004.

3. Tämän asetuksen mukaisesti toteutettu virallinen valvonta ei rajoita elintarvikealan toimijoiden ensisijaista oikeudellista velvollisuutta varmistaa elintarvikkeiden turvallisuus sen mukaisesti, kuin siitä säädetään elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 178/2002 ([1]), eikä velvoitteiden rikkomisesta aiheutuvaa siviili- tai rikosoikeudellista vastuuta.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa:

▼M1

▼B

c) ”toimivaltaisella viranomaisella” tarkoitetaan jäsenvaltion keskusviranomaista, joka on toimivaltainen suorittamaan eläinlääkärintarkastuksia, tai mikä tahansa viranomainen, jolle se on siirtänyt tällaisen toimivallan;

▼M1

▼B

f) ”virkaeläinlääkärillä” tarkoitetaan eläinlääkäriä, joka on tämän asetuksen mukaisesti kelpoinen toimimaan virkaeläinlääkärinä ja jonka toimivaltainen viranomainen on nimittänyt;

g) ”hyväksytyllä eläinlääkärillä” tarkoitetaan eläinlääkäriä, jonka toimivaltainen viranomainen on nimennyt suorittamaan puolestaan erityistä virallista valvontaa tiloilla;

h) ”virallisella avustajalla” tarkoitetaan henkilöä, joka on tämän asetuksen mukaisesti kelpoinen toimimaan virallisena avustajana, jonka toimivaltainen viranomainen on nimittänyt ja joka työskentelee virkaeläinlääkärin valvonnassa ja hänen vastuullaan;

ja

i) ”terveysmerkillä” tarkoitetaan merkkiä, jonka merkitseminen on osoituksena virallisen valvonnan suorittamisesta tämän asetuksen mukaisesti.

2. Tässä asetuksessa sovelletaan myös soveltuvin osin seuraavissa asetuksissa vahvistettuja määritelmiä:

a) asetus (EY) N:o 178/2002;

b) muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveyssäännöistä 3 päivänä lokakuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 ([2]) olevat seuraavat määritelmät: ”eläimistä saatavat sivutuotteet”, ”TSE:t” (tarttuvat spongiformiset enkefalopatiat) ja ”erikseen määritelty riskiaines”;

▼M1

b a) asetus (EY) N:o 882/2004;

▼B

c) asetus (EY) N:o 852/2004, lukuun ottamatta toimivaltaisen viranomaisen määritelmää;

([1]) EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1642/2003 (EUVL L 245, 29.9.2003, s. 4).

([2]) EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 813/2003 (EUVL L 117, 4.5.2002, s. 22).

▼B

ja

d) asetus (EY) N:o 853/2004.

II LUKU

YHTEISÖN LAITOKSIIN LIITTYVÄ VIRALLINEN VALVONTA

3 artikla

Laitosten hyväksyminen

▼M1

1. Toimivaltaisten viranomaisten on hyväksyttävä laitokset asetuksen (EY) N:o 882/2004 31 artiklan 2 kohdassa vahvistettuna ajankohtana ja siinä vahvistetulla tavalla.

▼B

2. Jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivien tehdas- ja pakastusalusten osalta muiden laitosten ehdolliseen hyväksymiseen sovellettavia kolmen ja kuuden kuukauden enimmäismääräaikoja voidaan tarvittaessa pidentää. Ehdollinen hyväksyntä ei kuitenkaan saa kestoltaan ylittää yhteensä kahtatoista kuukautta. Tällaisten alusten tarkastukset suoritetaan liitteessä III määritellyn mukaisesti.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on annettava kullekin hyväksytylle laitokselle, mukaan lukien ehdollisen hyväksynnän saaneet laitokset, hyväksyntänumero, johon voidaan lisätä koodeja osoittamaan valmistettujen eläinperäisten tuotteiden tyypit. Tukkutorien osalta hyväksyntänumeroon voidaan lisätä toissijaisia numeroita, joilla osoitetaan eläinperäisiä tuotteita myyvät tai valmistavat yksiköt tai yksikköryhmät.

4. ►M1 ———— ◄

c) Tukkutorin ollessa kyseessä toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa tai keskeyttää hyväksynnän tiettyjen yksikköjen tai niiden ryhmien osalta.

5. Edellä 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan sekä:

a) laitoksiin, jotka aloittavat eläinperäisten tuotteiden saattamisen markkinoille tämän asetuksen soveltamispäivänä tai sen jälkeen;

että

b) laitoksiin, jotka jo saattavat markkinoille eläinperäisiä tuotteita mutta joiden osalta ei aikaisemmin ole ollut hyväksyntävaatimuksia. Jälkimmäisessä tapauksessa toimivaltaisten viranomaisten suorittama 1 kohdassa tarkoitettu tarkastuskäynti paikalla on tehtävä mahdollisimman pian.

Edellä 4 kohtaa sovelletaan myös hyväksyttyihin laitoksiin, jotka saattoivat markkinoille eläinperäisiä tuotteita yhteisön lainsäädännön mukaisesti välittömästi ennen tämän asetuksen soveltamista.

▼M1

———————

▼B

4 artikla

Virallista valvontaa koskevat yleiset periaatteet kaikkien tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien eläinperäisten tuotteiden osalta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että elintarvikealan toimijat antavat kaiken mahdollisen avun sen varmistamiseksi, että toimivaltainen viranomainen voi suorittaa viralliset tarkastukset tehokkaasti.

Niiden on erityisesti:

— annettava pääsy kaikkiin rakennuksiin, tiloihin, laitoksiin ja muihin perusrakenteisiin,

— annettava käyttöön kaikki asiakirjat ja kirjanpito, joita tässä asetuksessa edellytetään tai joita toimivaltainen viranomainen pitää tärkeinä tilanteen arvioimiseksi.

▼B

2. Toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava virallista valvontaa todetakseen, että elintarvikealan toimijat noudattavat seuraavien säädösten vaatimuksia:

a) asetus (EY) N:o 852/2004;

b) asetus (EY) N:o 853/2004;

ja

c) asetus (EY) N:o 1774/2002.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun viralliseen valvontaan on sisällyttävä:

a) hyvien hygieniakäytäntöjen tarkastaminen ja HACCP-järjestelmään (vaarojen analysointi ja kriittiset valvontapisteet) perustuvien menettelyjen valvonta;

b) 5, 6, 7 ja 8 artiklassa tarkemmin säännelty virallinen valvonta;

ja

c) liitteissä tarkemmin säännellyt erityiset toiminnan tarkastamistehtävät.

4. Hyvien hygieniakäytäntöjen tarkastamisen yhteydessä on todennettava, että elintarvikealan toimijat soveltavat jatkuvasti ja asianmukaisesti menettelyjä, jotka koskevat ainakin seuraavia seikkoja:

a) elintarvikeketjua koskevien tietojen tarkistukset;

b) laitosten ja laitteistojen suunnittelu ja kunnossapito;

c) toimintojen hygienia, joka kattaa vaiheet ennen toimintojen aloittamista, toimintojen aikana ja toimintojen jälkeen;

d) henkilökohtainen hygienia;

e) hygieniaa ja työmenetelmiä koskeva koulutus;

f) haittaeläinten torjunta;

g) veden laatu;

h) lämpötilan valvonta;

i) laitokseen tulevan ja sieltä lähtevän lihan valvonta ja mukana toimitettavat asiakirjat.

5. HACCP-järjestelmään perustuvien menettelyjen tarkastamisella on tarkoitus todentaa, että elintarvikealan toimijat soveltavat kyseisiä menettelyjä jatkuvasti ja asianmukaisesti, ja varmistaa erityisesti, että menettelyt takaavat asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä II olevassa II jaksossa esitetyt seikat. Erityisesti on tarkistettava, että menettelyillä taataan siltä osin kuin mahdollista, että eläinperäiset tuotteet:

a) ovat yhteisön lainsäädännössä vahvistettujen mikrobiologisten vaatimusten mukaisia;

b) ovat jäämiä, vierasaineita ja kiellettyjä aineita koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisia;

ja

c) eivät sisällä fysikaalisia vaaratekijöitä kuten vierasesineitä.

Jos elintarvikealan toimija asetuksen (EY) N:o 852/2004 5 artiklaa noudattaen käyttää HACCP-periaatteiden soveltamista koskevissa ohjeistoissa esitettyjä menettelyjä omien erityismenettelyjensä laatimisen sijasta, toiminnan tarkastamiseen on kuuluttava näiden ohjeistojen asianmukainen käyttö.

6. Muiden jäljitettävyyttä koskevien vaatimusten noudattamisen todentamisen lisäksi on todennettava asetuksen (EY) N:o 853/2004 tunnistusmerkkien käyttöä koskevien vaatimusten noudattaminen kaikissa mainitun asetuksen mukaisesti hyväksytyissä laitoksissa.

▼B

7. Tuoretta lihaa markkinoille saattavissa teurastamoissa, riistankäsittelylaitoksissa ja leikkaamoissa virkaeläinlääkärin on suoritettava 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut toiminnan tarkastamistehtävät.

8. Suorittaessaan toiminnan tarkastamistehtäviä toimivaltaisen viranomaisen on erityisesti:

a) määritettävä, noudattaako laitoksen henkilökunta kaikkiin tuotantoprosessin vaiheisiin liittyvässä toiminnassaan 1 kohdan a ja b alakohdassa mainittujen asetusten asiaa koskevia vaatimuksia. Toiminnan tarkastamisen tukena toimivaltainen viranomainen voi teettää suoritustestejä sen varmistamiseksi, että henkilökunnan toiminta täyttää erityisedellytykset;

b) tarkistettava elintarvikealan toimijan asiaankuuluva kirjanpito;

c) otettava tarvittaessa näytteitä laboratoriomäärityksiä varten;

ja

d) dokumentoitava huomioon otetut seikat ja toiminnan tarkastamisen tulokset.

9. Toiminnan tarkastamistehtävien luonne ja tiheys yksittäisten laitosten osalta riippuu arvioidusta riskistä. Tätä varten toimivaltaisen viranomaisen on säännöllisesti arvioitava:

a) kansanterveyttä ja tarvittaessa eläinten terveyttä uhkaavia riskejä;

b) teurastamojen osalta eläinten hyvinvointiin liittyviä näkökohtia;

c) harjoitetun toiminnan lajia ja tuotantomäärää;

ja

d) kyseisen elintarvikealan toimijan menneisyyttä elintarvikelainsäädännön noudattamisen osalta.

5 artikla

Tuore liha

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuoreen lihan virallinen valvonta toteutetaan liitteen I mukaisesti.

1) Virkaeläinlääkärin on suoritettava liitteessä I olevan I jakson II luvun yleisten vaatimusten ja IV jakson erityisten vaatimusten mukaisesti tuoretta lihaa markkinoille saattavissa teurastamoissa, riistankäsittelylaitoksissa ja leikkaamoissa tarkastustehtäviä, jotka koskevat erityisesti:

   a) elintarvikeketjua koskevia tietoja;

   b) *ante mortem* -tarkastusta;

   c) eläinten hyvinvointia;

   d) *post mortem* -tarkastusta;

   e) erikseen määriteltyä riskiainesta ja muita eläimistä saatavia sivutuotteita;

   ja

   f) laboratoriokokeita.

2) Kotieläiminä pidettyjen sorkka- ja kavioeläinten ruhojen ja tarhattujen riistanisäkkäiden ruhojen, jäniseläimiä lukuun ottamatta, ja luonnonvaraisen suurriistan sekä puoliruhojen, neljännesten ja osien, jotka saadaan leikkaamalla puoliruhot kolmeen kappaleeseen, terveysmerkinnät on tehtävä teurastamoissa ja riistankäsittelylaitoksissa liitteessä I olevan I jakson III luvun mukaisesti. Terveysmerkinnät tekee virkaeläinlääkäri tai ne tehdään hänen vastuullaan, kun virallisessa valvonnassa ei ole ilmennyt minkäänlaisia puutteita, joiden perusteella liha ei kelpaa ihmisravinnoksi.

▼B

3) Virkaeläinlääkärin on 1 ja 2 kohdassa mainitun valvonnan jälkeen toteutettava asianmukaiset toimenpiteet liitteessä I olevan II jakson mukaisesti ja erityisesti seuraavilta osin:

   a) tarkastustuloksista ilmoittaminen;

   b) elintarvikeketjua koskeviin tietoihin liittyvät päätökset;

   c) eläviä eläimiä koskevat päätökset;

   d) eläinten hyvinvointia koskevat päätökset;

   e) lihaa koskevat päätökset.

4) Viralliset avustajat voivat avustaa virkaeläinlääkäriä liitteessä I olevassa I ja II jaksossa tarkoitetun virallisen valvonnan suorittamisessa III jakson I luvun mukaisesti. Tällöin heidän on työskenneltävä osana riippumatonta tarkastusryhmää.

5) a) Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niillä on riittävästi virallista henkilökuntaa suorittamaan liitteessä I edellytetty virallinen valvonta III jakson II luvussa määritellyn tarkastustiheyden mukaisesti.

   b) Teurastuslinjan virallisen henkilökunnan määrää tietyn teurastamon osalta arvioitaessa on noudatettava riskeihin perustuvaa lähestymistapaa. Toimivaltainen viranomainen päättää toimintaan osallistuvan virallisen henkilökunnan määrän ja sen on oltava sellainen, että kaikki tämän asetuksen vaatimukset täyttyvät.

6) a) Jäsenvaltiot voivat sallia teurastamoiden henkilökunnan avustaa virallisessa valvonnassa suorittamalla virkaeläinlääkärin valvonnassa tietyt siipikarjanlihan ja jäniseläintenlihan tuotantoon liittyvät erityistehtävät liitteessä I olevan III jakson III luvun A osan mukaisesti. Tällöin niiden on varmistettava kyseisiä tehtäviä suorittavan henkilökunnan osalta, että:

      i) heillä on tarvittava pätevyys ja että he osallistuvat koulutukseen kyseisten säännösten mukaisesti;

      ii) he ovat riippumattomia tuotantohenkilökunnasta;

      ja

      iii) he raportoivat puutteista virkaeläinlääkärille.

   b) Jäsenvaltiot voivat myös sallia teurastamoiden henkilökunnan suorittavan näytteiden ottoon ja kokeiden tekoon liittyviä erityistehtäviä liitteessä I olevan III jakson III luvun B osan mukaisesti.

7) Jäsenvaltioiden on varmistettava, että virkaeläinlääkäreillä ja virallisilla avustajilla on tarvittava pätevyys ja että he osallistuvat koulutukseen liitteessä I olevan III jakson IV luvun mukaisesti.

6 artikla

Elävät simpukat

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että elävien simpukoiden, elävien piikkinahkaisten, elävien vaippaeläinten ja elävien merikotiloiden tuotannon ja markkinoille saattamisen virallinen valvonta suoritetaan liitteessä II kuvatun mukaisesti.

7 artikla

Kalastustuotteet

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kalastustuotteiden virallinen valvonta suoritetaan liitteen III mukaisesti.

8 artikla

Raakamaito ja maitotuotteet

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että raakamaidon ja maitotuotteiden virallinen valvonta suoritetaan liitteen IV mukaisesti.

▼M1

▼B

III LUKU

TUONTIA KOSKEVAT MENETTELYT

▼M1

10 artikla

Jotta varmistetaan asetuksen (EY) N:o 178/2002 11 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 882/2004 VI osaston II luvussa esitettyjen periaatteiden ja edellytysten yhtenäinen soveltaminen, sovelletaan tässä luvussa säädettyjä menettelyjä.

▼B

11 artikla

Luettelot kolmansista maista ja kolmansien maiden osista, joista tiettyjen eläinperäisten tuotteiden tuonti on sallittu

1. Eläinperäisiä tuotteita voidaan tuoda ainoastaan sellaisesta kolmannesta maasta tai kolmannen maan osasta, joka on 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti laaditussa ja ajan tasalla pidetyssä luettelossa.

▼M1

2. Kolmas maa saa olla tällaisissa luetteloissa ainoastaan, jos kyseisessä maassa on suoritettu yhteisön tarkastus, josta ilmenee, että toimivaltainen viranomainen antaa asianmukaiset takeet asetuksen (EY) N:o 882/2004 48 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Kolmas maa voi kuitenkin olla tällaisissa luetteloissa ilman, että yhteisön tarkastusta on suoritettu, jos:

a) asetuksen (EY) N:o 882/2004 46 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti määritetty riski ei sitä edellytä;

   ja

b) jos päätettäessä tietyn kolmannen maan lisäämisestä 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon voidaan osoittaa, että muista tiedoista käy ilmi, että toimivaltainen viranomainen antaa tarvittavat takeet.

▼B

3. Tämän artiklan mukaan laadittuja luetteloita voidaan yhdistää muihin luetteloihin, jotka on laadittu kansanterveydellisiin ja eläinten terveyttä koskeviin tarkoituksiin.

▼M1

4. Näitä luetteloita laadittaessa ja ajan tasalle saatettaessa on kiinnitettävä erityistä huomiota asetuksen (EY) N:o 882/2004 46 artiklassa ja 48 artiklan 3 kohdassa lueteltuihin perusteisiin. Huomiota on kiinnitettävä myös:

▼B

a) kolmannen maan lainsäädäntö:

   i) eläinperäisistä tuotteista;

   ii) eläinlääkkeiden käytöstä, mukaan luettuina niiden kieltämistä tai sallimista, niiden jakelua ja markkinoille saattamista koskevat säännöt sekä hallintoa ja tarkastusta koskevat säännöt;

      ja

   iii) rehujen valmistuksesta ja käytöstä, mukaan luettuina lisäaineiden käyttömenetelmät ja lääkerehujen valmistus ja käyttö sekä rehujen valmistukseen käytettävien raaka-aineiden ja itse lopputuotteen hygieniataso;

▼M1

▼B

i) yhteisöön tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden tuotannossa, valmistuksessa, käsittelyssä, varastoinnissa ja lähettämisessä tosiasiallisesti vallitsevat hygieniaolosuhteet;

j) kolmannesta maasta peräisin olevan tuotteen kaupan pitämisestä saatu kokemus ja tehtyjen tuontitarkastusten tulokset;

k) kolmannessa maassa tehtyjen yhteisön tarkastusten tulokset ja erityisesti toimivaltaisten viranomaisten arvioinnin tulokset sekä toimet, joita toimivaltaiset viranomaiset ovat toteuttaneet yhteisön tarkastuksen jälkeen niille annettujen suositusten perusteella;

l) zoonoosien hyväksytyn torjuntaohjelman olemassaolo, sen täytäntöönpano ja siitä tiedottaminen;

ja

m) hyväksytyn jäämien torjuntaohjelman olemassaolo, sen täytäntöönpano ja siitä tiedottaminen.

5. Komissio huolehtii siitä, että kaikkien tämän artiklan mukaisesti laadittujen tai ajan tasalle saatettujen luetteloiden ajan tasalla olevat versiot ovat yleisön saatavilla.

12 artikla

Luettelo laitoksista, joista tiettyjen eläinperäisten tuotteiden tuonti on sallittu

1. Eläinperäisiä tuotteita saa tuoda yhteisöön vain, jos ne on lähetetty laitoksista ja saatu laitoksista tai valmistettu laitoksissa, jotka mainitaan tämän artiklan mukaisesti laadituissa ja ajan tasalla pidetyissä luetteloissa, paitsi:

a) kun tapauskohtaisesti päätetään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, että kyseisen kolmannen maan tiettyjen eläinperäisten tuotteiden tuonnin osalta antamat takeet ovat sellaiset, että tässä artiklassa säädettyä menettelyä ei tarvita varmistamaan 2 kohdan vaatimusten täyttymistä;

ja

b) liitteessä V mainituissa tapauksissa.

Lisäksi tuoretta lihaa, jauhettua lihaa, raakalihavalmisteita, lihavalmisteita ja mekaanisesti erotettua lihaa saa tuoda yhteisöön vain, jos ne on valmistettu lihasta, joka on saatu teurastamoista ja leikkaamoista, jotka mainitaan tämän artiklan mukaisesti laadituissa ja ajan tasalla pidetyissä luetteloissa, tai hyväksytyistä yhteisön laitoksista.

2. Laitos voidaan ottaa luetteloon vain, jos alkuperämaana olevan kolmannen maan toimivaltainen viranomainen takaa, että:

a) laitos, samoin kuin jokainen laitos, jossa käsitellään kyseisten eläinperäisten tuotteiden valmistuksessa käytettäviä eläinperäisiä raaka-aineita, täyttää asiaankuuluvat yhteisön vaatimukset, erityisesti asetuksen (EY) N:o 853/2004 mukaiset vaatimukset tai vaatimukset, joiden on määritelty vastaavan edellä tarkoitettuja vaatimuksia päätettäessä lisätä kyseinen kolmas maa asiaankuuluvaan luetteloon 11 artiklan mukaisesti;

b) kolmannen maan virallinen tarkastuslaitos valvoo laitoksia ja antaa komissio käyttöön tarvittaessa kaikki raaka-aineita toimittavia laitoksia koskevat asianmukaiset tiedot;

ja

c) sillä on tosiasiallinen toimivalta lopettaa laitosten harjoittama vienti yhteisöön siinä tapauksessa, että laitokset eivät täytä a alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia.

3. Edellä 11 artiklan mukaisesti laadituissa ja ajantasaistetuissa luetteloissa mainittujen kolmansien maiden toimivaltaiset viranomaiset takaavat, että 1 kohdassa tarkoitetut luettelot laitoksista, joista kyseisiä

▼B

eläinperäisiä tuotteita voidaan lähettää yhteisöön, laaditaan, pidetään ajan tasalla ja välitetään komissiolle.

4. a) Komissio antaa jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten nimeämille yhteyspisteille säännöllisesti ilmoituksen uusista tai ajantasaistetuista luetteloista, jotka se on saanut asianomaisten kolmansien maiden toimivaltaisilta viranomaisilta 3 kohdan mukaisesti.

b) Jos mikään jäsenvaltioista ei vastusta uutta tai ajantasaistettua luetteloa kahdenkymmenen työpäivän kuluessa komission ilmoituksesta, tuonti luettelossa olevista laitoksista sallitaan kymmenen työpäivän kuluttua siitä, kun komissio on asettanut luettelon yleisön saataville.

c) Komission on aina, kun vähintään yksi jäsenvaltio on tehnyt kirjallisia huomautuksia tai kun komissio asiaa koskevien tietojen kuten yhteisön tarkastuskertomusten tai nopean hälytysjärjestelmän kautta tulleen ilmoituksen perusteella katsoo, että luetteloa on muutettava, ilmoitettava asiasta kaikille jäsenvaltioille ja otettava asia elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean asianomaisen jaoston seuraavan kokouksen esityslistalle tarvittaessa päätöksen tekemiseksi 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

5. Komissio huolehtii siitä, että kaikkien luetteloiden ajan tasalla olevat versiot ovat yleisön saatavilla.

13 artikla

Elävät simpukat, piikkinahkaiset, vaippaeläimet ja merikotilot

1. Sen estämättä, mitä 12 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään, elävien simpukoiden, piikkinahkaisten, vaippaeläinten ja merikotiloiden on oltava peräisin kolmansien maiden tuotantoalueilta, jotka mainitaan 12 artiklan mukaisesti laadituissa ja ajan tasalle saatetuissa luetteloissa.

2. Edellä 1 kohdassa esitettyä vaatimusta ei kuitenkaan sovelleta luokiteltujen tuotantoalueiden ulkopuolelta pyydettyihin kampasimpukoihin (*Pectinidae*). Virallinen valvonta on kuitenkin kampasimpukoiden osalta suoritettava liitteessä II olevan III luvun mukaisesti.

3. a) Ennen 1 kohdassa tarkoitettujen luettelojen laatimista on kiinnitettävä erityistä huomiota takeisiin, jotka kolmannen maan toimivaltainen viranomainen voi antaa siitä, että tämän asetuksen vaatimuksia tuotantoalueiden luokittelusta ja valvonnasta noudatetaan.

b) Ennen luettelojen laatimista on toteutettava paikalla suoritettava yhteisön tarkastuskäynti, paitsi jos:

i) 18 artiklan 18 kohdan mukaisesti määritelty riski ei sitä edellytä;

ja

ii) päätettäessä lisätä 1 kohdan mukaiseen luetteloon erityinen tuotantoalue voidaan osoittaa, että muista tiedoista käy ilmi, että toimivaltainen viranomainen antaa tarvittavat takeet.

4. Komissio huolehtii siitä, että kaikkien tämän artiklan mukaisesti laadittujen tai ajan tasalle saatettujen luetteloiden ajan tasalla olevat versiot ovat yleisön saatavilla.

14 artikla

Asiakirjat

1. Eläinperäisten tuotteiden lähetysten mukana on niitä yhteisöön tuotaessa oltava liitteessä VI esitettyjen vaatimusten mukainen asiakirja.

▼B

2. Asiakirjassa on varmennettava, että tuotteet täyttävät:

a) kyseisille tuotteille asetuksessa (EY) N:o 852/2004 ja asetuksessa (EY) N:o 853/2004 tai niiden nojalla asetetut vaatimukset tai kyseisiä vaatimuksia vastaavat säännökset;

ja

▼M1

b) asetuksen (EY) N:o 882/2004 48 artiklan mukaisesti vahvistetut erityiset tuontiedellytykset.

▼B

3. Asiakirjoihin voi sisältyä kansanterveyttä ja eläinten terveyttä koskevan muun yhteisön lainsäädännön mukaisesti vaadittuja tarkempia tietoja.

4. Poikkeuksia 1 kohdasta voidaan myöntää 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jos tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut takeet on mahdollista saada muulla tavoin.

15 artikla

Kalastustuotteita koskevat erityissäännökset

1. Tämän luvun menettelyjä ei sovelleta tuoreisiin kalastustuotteisiin, jotka tuodaan maihin yhteisössä suoraan kolmannen maan lipun alla purjehtivasta kalastusaluksesta.

Virallinen valvonta on tällaisten kalastustuotteiden osalta suoritettava liitteen III mukaisesti.

2. a) Kolmannen maan lipun alla purjehtivasta tehdas- tai pakastusaluksesta tuotavien kalastustuotteiden on tultava aluksista, jotka mainitaan 12 artiklan 4 kohdassa esitetyn menettelyn mukaisesti laaditussa ja ajantasaistetussa luettelossa.

b) Poiketen siitä, mitä 12 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetään, alus voidaan kuitenkin myös sisällyttää kyseisiin luetteloihin:

i) sen kolmannen maan, jonka lipun alla alus purjehtii, toimivaltaisen viranomaisen ja jonkin toisen kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen, jolle aikaisempi toimivaltainen viranomainen on siirtänyt vastuun kyseisen aluksen tarkastamisesta, antaman yhteisen ilmoituksen perusteella edellyttäen, että:

— kyseinen kolmas maa mainitaan 11 artiklan mukaisesti laaditussa luettelossa kolmansista maista, joista on sallittua tuoda kalastustuotteita,

— kaikki asianomaisesta aluksesta tulevat kalastustuotteet, jotka on määrä saattaa yhteisön markkinoille, tuodaan maihin suoraan kyseiseen kolmanteen maahan,

— kyseisen kolmannen maan toimivaltainen viranomainen on tarkastanut aluksen ja on ilmoittanut, että se on yhteisön vaatimusten mukainen,

ja

— kyseisen kolmannen maan toimivaltainen viranomainen on ilmoittanut, että se tarkastaa aluksen säännöllisesti varmistaakseen, että alus on jatkuvasti yhteisön vaatimusten mukainen;

▼B

tai

ii) jonkin kolmannen maan, jonka lipun alla alus purjehtii, toimivaltaisen viranomaisen ja jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jolle ensiksi mainittu toimivaltainen viranomainen on siirtänyt vastuun kyseisen aluksen tarkastamisesta, antaman yhteisen ilmoituksen perusteella edellyttäen, että:

— kaikki asianomaisesta aluksesta tulevat kalastustuotteet, jotka on määrä saattaa yhteisön markkinoille, tuodaan maihin suoraan kyseiseen jäsenvaltioon,

— kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on tarkastanut aluksen ja on ilmoittanut, että se on yhteisön vaatimusten mukainen,

ja

— kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on ilmoittanut, että se tarkastaa aluksen säännöllisesti varmistaakseen, että alus on jatkuvasti yhteisön vaatimusten mukainen.

c) Komissio huolehtii siitä, että kaikkien tämän artiklan mukaisesti laadittujen tai ajan tasalle saatettujen luetteloiden ajan tasalla olevat versiot ovat yleisön saatavilla.

3. Kun kalastustuotteita tuodaan suoraan kalastus- tai pakastusaluksesta, 14 artiklassa edellytetty asiakirja voidaan korvata kapteenin allekirjoittamalla asiakirjalla.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan panemisesta täytäntöön voidaan antaa 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

16 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet ja siirtymätoimenpiteet

Täytäntöönpanotoimenpiteet ja siirtymäkauden järjestelyt voidaan vahvistaa 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

17 artikla

Liitteiden muuttaminen ja mukauttaminen

1. Liitteitä I, II, III, IV, V ja VI voidaan muuttaa tai täydentää 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tieteellisen ja teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi.

2. Liitteistä I, II, III, IV, V ja VI voidaan myöntää vapautuksia 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, edellyttäen että vapautukset eivät vaikuta tämän asetuksen tavoitteiden täyttymiseen.

3. Jäsenvaltiot voivat tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamista vaarantamatta toteuttaa tämän artiklan 4–7 kohdan mukaisesti kansallisia toimenpiteitä liitteessä I säädettyjen vaatimusten mukauttamiseksi.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetuilla kansallisilla toimenpiteillä:

a) on pyrittävä:

i) mahdollistamaan perinteisten menetelmien käytön jatkaminen kaikissa elintarvikkeiden tuotanto-, jalostus- ja jakeluvaiheissa;

tai

ii) vastaamaan sellaisten elintarvikealan yritysten tarpeisiin, joiden tuotanto on vähäinen tai jotka sijaitsevat erityisten maantieteellisten rajoitteiden alaisilla alueilla;

tai

▼B

iii) mahdollistamaan pilottihankkeiden toteuttaminen uusien lähestymistapojen kokeilemiseksi lihan hygieniaa koskevassa valvonnassa.

b) Nämä toimenpiteet liittyvät erityisesti seuraaviin liitteessä I mainittuihin seikkoihin:

i) elintarvikeketjua koskevia tietoja;

ii) toimivaltaisen viranomaisen läsnäolo laitoksissa.

5. Jäsenvaltion, joka haluaa toteuttaa 3 kohdassa tarkoitettuja kansallisia toimenpiteitä, on ilmoitettava siitä komissiolle ja muille jäsenvaltioille. Kussakin ilmoituksessa on:

a) annettava yksityiskohtainen selvitys vaatimuksista, joita jäsenvaltion mielestä on mukautettava, ja toivotun mukautuksen luonteesta;

b) esiteltävä kyseiset laitokset;

c) selvitettävä mukauttamisen syyt ja esitettävä tarvittaessa tiivistelmä suoritetusta vaara-analyysista ja toteutettavista toimista sen varmistamiseksi, että mukauttaminen ei vaaranna tämän asetuksen tavoitteita;

ja

d) annettava kaikki muut asiaan kuuluvat tiedot.

6. Muiden jäsenvaltioiden on lähetettävä mahdolliset kirjalliset huomautuksensa komissiolle kolmen kuukauden kuluessa 5 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta. Komissio voi kuulla – ja saadessaan kirjallisia huomautuksia yhdeltä tai useammalta jäsenvaltiolta sen on kuultava – jäsenvaltioita 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa komiteassa. Komissio voi päättää 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, voidaanko suunnitellut toimenpiteet panna täytäntöön edellyttäen, että niihin tarvittaessa tehdään asianmukaiset muutokset. Komissio voi tarvittaessa ehdottaa yleisiä toimenpiteitä tämän artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti.

7. Jäsenvaltio voi toteuttaa kansallisia toimenpiteitä liitteen I vaatimusten mukauttamiseksi ainoastaan:

a) noudattaen 6 kohdan mukaisesti tehtyä päätöstä;

b) jos yhden kuukauden kuluttua 6 kohdassa mainitun määräajan päättymisestä komissio ei ole ilmoittanut jäsenvaltioille, että se on saanut kirjallisia huomautuksia tai että se aikoo ehdottaa päätöksen tekemistä 6 kohdan mukaisesti.

8. Jos jäsenvaltio toteuttaa kansallisia toimenpiteitä, jolla toteutetaan 3–7 kohdan mukaisesti pilottihanke uusien lähestymistapojen testaamiseksi lihan hygieniaa koskevassa valvonnassa, jäsenvaltion on ilmoitettava hankkeen tulokset komissiolle heti kun ne ovat saatavilla. Komissio harkitsee tämän jälkeen, ehdottaako se yleisesti sovellettavia toimenpiteitä 1 kohdan mukaisesti.

18 artikla

Erityispäätökset

Rajoittamatta 16 artiklan ja 17 artiklan 1 kohdan yleistä soveltamista voidaan 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistaa sellaisia täytäntöönpanotoimenpiteitä tai hyväksyä sellaisia muutoksia liitteeseen I, II, III, IV, V tai VI, jotka koskevat seuraavia aiheita:

1) elintarvikealan toimijoiden ja niiden henkilökunnan suorituskyvyn arviointia koskevat kokeet;

2) tarkastustulosten ilmoittamismenetelmä;

3) perusteet sille, milloin virkaeläinlääkärin ei riskianalyysin perusteella tarvitse olla läsnä teurastamoissa ja riistankäsittelylaitoksissa koko *ante mortem*- ja *post mortem* -tarkastusmenettelyjen ajan;

▼B

4) virkaeläinlääkärien ja virallisten avustajien kokeiden sisältöä koskevat säännöt;

5) laitosten tuotannon hygieniavalvonnan mikrobiologiset vaatimukset;

6) vaihtoehtoiset menettelyt, serologiset tai muut laboratoriokokeet, jotka antavat vähintään samantasoiset takeet kuin liitteessä I olevassa IV jaksossa kuvatut erityiset post mortem -tarkastusmenettelyt ja joilla näin ollen voidaan korvata kyseiset tarkastusmenettelyt toimivaltaisen viranomaisen niin päättäessä;

7) olosuhteet, joissa tietyt liitteessä I olevassa IV jaksossa kuvatut erityiset *post mortem* -tarkastusmenettelyt eivät ole tarpeellisia, ottaen huomioon alkuperätilan, alkuperäalueen tai alkuperämaan ja riskianalyysin periaatteet;

8) laboratoriokokeita koskevat säännöt;

9) kystikerkoosi- ja trikinoositapauksessa sovellettava lihan kylmäkäsittely;

10) edellytykset, joiden mukaisesti tilat ja alueet voidaan todeta virallisesti cysticercus- tai trikiinitartunnoista vapaiksi;

11) liitteessä I olevan IV jakson IX luvussa tarkoitettujen edellytysten tutkimisessa sovellettavat menetelmät;

12) lihasikojen osalta perusteet hallituille kasvatusolosuhteille ja integroiduille tuotantojärjestelmille;

13) muun muassa seuraavat perusteet elävien simpukoiden tuotantoalueiden ja uudelleensijoitusalueiden luokittelemiseen yhteistyössä asiaankuuluvan yhteisön vertailulaboratorion kanssa:

a) merellisten biotoksiinien raja-arvot ja analyysimenetelmät;

b) virustestausmenettelyt ja virologiset vaatimukset;

ja

c) näytteenottosuunnitelmat ja vaatimustenmukaisuutta tarkistettaessa sovellettavat menetelmät sekä analyyttiset raja-arvot;

14) kalastustuotteiden tuoreuden aistinvaraiseen arviointiin liittyvät vaatimukset;

15) liitteessä III edellytettyyn viralliseen valvontaan liittyvät analyyttiset raja-arvot, tutkimusmenetelmät ja näytteenottosuunnitelmat, myös loisten ja ympäristösaasteiden osalta;

16) menetelmä, jolla komissio saattaa kolmansien maiden ja kolmansissa maissa sijaitsevien laitosten luettelot yleisön saataville 11, 12, 13 ja 15 artiklan mukaisesti.

▼M1

▼B

19 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 178/2002 58 artiklalla perustettu elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

▼B

20 artikla

Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen kuuleminen

Komissio kuulee tarvittaessa Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaista tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista asioista ja erityisesti:

1) ennen kuin se ehdottaa muutoksia liitteessä I olevassa IV jaksossa vahvistettuihin, *post mortem* -tarkastusmenettelyjä koskeviin erityisvaatimuksiin;

2) ennen kuin se ehdottaa muutoksia liitteessä I olevan IV jakson IX luvussa oleviin sääntöihin sellaisten eläinten lihan osalta, joiden *post mortem* -tarkastuksessa on tullut ilmi muutoksia, jotka osoittavat luomistauti- tai tuberkuloosi-infektion;

   ja

3) ennen kuin se ehdottaa täytäntöönpanotoimenpiteitä 18 artiklan 5–15 kohdassa tarkoitetuista asioista.

21 artikla

Kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle

1. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 20 päivänä toukokuuta 2009 kertomuksen, jossa tarkastellaan tämän asetuksen soveltamisesta saatuja kokemuksia.

2. Komissio liittää kertomukseen tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.

22 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Asetusta sovelletaan kahdeksantoista kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona kaikki seuraavat säädökset ovat tulleet voimaan:

a) asetus (EY) 852/2004 elintarvikehygieniasta;

b) asetus (EY) 853/2004 eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä;

   ja

c) ihmisravinnoksi tarkoitettujen tiettyjen eläinperäisten tuotteiden tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevista elintarvikehygienia- ja terveyssäännöistä annettujen direktiivien kumoamisesta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/41/EY ([1]).

Asetusta ei kuitenkaan sovelleta ennen 1 päivää tammikuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

([1]) EUVL L 157, 30.4.2004, s. 33

▼B

LIITE I

TUORE LIHA

I JAKSO: VIRKAELÄINLÄÄKÄRIN TEHTÄVÄT

I LUKU: TOIMINNAN TARKASTAMISTEHTÄVÄT

1. 4 artiklan 4 kohdan hyvien hygieniakäytäntöjen tarkastamista koskevien yleisten vaatimusten lisäksi virkaeläinlääkärin on todennettava, että elintarvikealan toimijoiden omia käytäntöjä noudatetaan jatkuvasti elintarvikealan toimijoiden vastuulla olevien eläinperäisten sivutuotteiden kaikenlaisen keräämisen, kuljetuksen, varastoinnin, käsittelyn, jalostamisen ja käytön tai hävittämisen osalta, erikseen määritelty riskiaines mukaan luettuna.

2. 4 artiklan 5 kohdan HACCP-järjestelmään perustuvien menettelyjen tarkastamista koskevien yleisten vaatimusten lisäksi virkaeläinlääkärin on tarkistettava, että toimijoiden menettelyillä siltä osin kuin mahdollista taataan, että lihassa:

   a) ei ole patofysiologisia poikkeavuuksia tai muutoksia;

   b) ei ole ulosteperäistä tai muuta kontaminaatiota;

   eikä

   c) se sisällä erikseen määriteltyä riskiainesta, paitsi jos tämä on yhteisön lainsäädännön nojalla sallittua, ja se on tuotettu tarttuvia spongiformisia enkefalopatioita (TSE-tauteja) koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

II LUKU: TARKASTUSTEHTÄVÄT

Suorittaessaan tämän luvun mukaisia tarkastustehtäviä virkaeläinlääkärin on otettava huomioon 4 artiklan ja tämän liitteen I luvun mukaisesti suoritettujen toiminnan tarkastamistehtävien tulokset. Virkaeläinlääkärin on tarvittaessa kohdennettava tarkastustehtävät tämän mukaisesti.

A. **Elintarvikeketjua koskevat tiedot**

1. Virkaeläinlääkärin on tarkistettava ja analysoitava asiaankuuluvat tiedot teurastettaviksi tarkoitettujen eläinten alkuperätilan kirjanpidosta ja otettava tämän tarkistuksen ja analyysin yhteydessä kirjatut tulokset huomioon tehdessään *ante mortem*- ja *post mortem* -tarkastuksia.

2. Tarkastustehtäviä suorittaessaan virkaeläinlääkärin on otettava huomioon eläinten mukana olevat viralliset todistukset sekä alkutuotannon tarkastuksia tekevien eläinlääkärien, myös virkaeläinlääkärien ja hyväksyttyjen eläinlääkärien, tekemät ilmoitukset.

3. Kun elintarvikeketjussa toimivat elintarvikealan toimijat toteuttavat lisätoimenpiteitä elintarvikkeiden turvallisuuden takaamiseksi ottamalla käyttöön integroituja järjestelmiä tai yksityisiä hallintajärjestelmiä taikka käyttämällä riippumattoman kolmannen osapuolen suorittamaa todentamista tai muita keinoja ja kun nämä toimenpiteet kirjataan asiakirjoihin ja kyseisten järjestelmien kattamat eläimet ovat selkeästi tunnistettavissa, virkaeläinlääkäri voi ottaa tämän huomioon suorittaessaan tarkastustehtäviään ja tarkastaessaan HACCP-järjestelmään perustuvia menettelyjä.

B. ***Ante mortem* -tarkastus**

1. Jollei 4 ja 5 kohdasta muuta johdu:

   a) virkaeläinlääkärin on tehtävä kaikille eläimille ennen teurastusta *ante mortem* -tarkastus;

   b) kyseinen tarkastus on tehtävä 24 tunnin kuluessa eläinten saapumisesta teurastamoon ja alle 24 tuntia ennen teurastusta.

   Virkaeläinlääkäri voi tämän lisäksi vaatia tarkastuksen tekemistä milloin tahansa.

2. *Ante mortem* -tarkastuksessa on tarkastettavasta eläimestä todettava erityisesti, onko siinä merkkejä:

   a) hyvinvoinnin puutteellisuuksista,

   tai

▼B

b) tilasta, joka voi vaikuttaa haitallisesti ihmisten tai eläinten terveyteen, kiinnittämällä erityisesti huomiota zoonoosien ja kansainvälisen eläintautiviraston (OIE) eläintautiluettelossa A tai tapauksen mukaan eläintautiluettelossa B lueteltujen tautien havaitsemiseen.

3. Virkaeläinlääkärin on tavanomaisen *ante mortem* -tarkastuksen lisäksi tehtävä kliininen tarkastus kaikille eläimille, jotka elintarvikealan toimija tai virallinen avustaja ovat laittaneet erilleen.

4. Jos eläimelle on tehty hätäteurastus muualla kuin teurastamossa ja jos kyseessä on metsästetty luonnonvarainen riista, teurastamon tai riistankäsittelylaitoksen virkaeläinlääkärin on tutkittava eläimen ruhon mukana oleva eläinlääkärin tai koulutetun henkilön antama vakuutus asetuksen (EY) N:o 853/2004 mukaisesti.

5. Jäljempänä III jakson II luvussa tai IV jaksossa säädetyissä tapauksissa *ante mortem* -tarkastus voidaan tehdä alkuperätilalla. Tällöin virkaeläinlääkärin on teurastamossa suoritettava *ante mortem* -tarkastus vain vaadituilta osin.

C. **Eläinten hyvinvointi**

Virkaeläinlääkärin on todennettava, että eläinten hyvinvointia koskevia yhteisön ja kansallisia sääntöjä noudatetaan asianmukaisesti. Näitä sääntöjä ovat muun muassa eläinten suojelua teurastuksen ja kuljetuksen aikana koskevat säännöt.

D. ***Post mortem* -tarkastus**

1. Ruhoille ja niiden mukana oleville muille eläimen osille on tehtävä teurastuksen jälkeen viipymättä p*ost mortem* -tarkastus. Kaikki ulkopinnat on tarkastettava. Ruhon ja muiden eläimen osien vähäinen käsittely tai tekniset erityisjärjestelyt voivat olla tarpeen tätä tarkoitusta varten. Erityistä huomiota on kiinnitettävä zoonoosien ja OIE:n eläintautiluettelossa A ja tapauksen mukaan eläintautiluettelossa B lueteltujen tautien havaitsemiseen. Teurastuslinjan vauhdin ja läsnä olevan tarkastushenkilöstön määrän on oltava sellaiset, että tarkastus voidaan suorittaa kunnolla.

2. Lisätutkimuksia, joihin voivat kuulua ruhon osien ja muiden eläimen osien tunnustelu ja viiltäminen sekä laboratoriotutkimukset, on tehtävä, jos niitä pidetään tarpeellisina:

   a) lopullisen diagnoosin tekemisen kannalta;

      tai

   b) seuraavien seikkojen havaitsemiseksi:

      i) eläintauti,

      ii) jäämien tai vierasaineiden määrät, jotka ylittävät yhteisön lainsäädännössä vahvistetut rajat,

      iii) mikrobiologiset vaatimukset eivät täyty,

         tai

      iv) muut tekijät, joiden perusteella liha saatetaan todeta ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi tai sen käytölle on asetettava rajoituksia,

   erityisesti hätäteurastettujen eläinten tapauksessa.

3. Virkaeläinlääkärin on vaadittava, että kotieläiminä pidettävien kavioeläinten, yli kuuden kuukauden ikäisten nautaeläinten ja yli neljän viikon ikäisten kotieläiminä pidettävien sikojen ruhot esitetään *post mortem* -tarkastusta varten pituussuunnassa selkärankaa pitkin puoliruhoiksi halkaistuina. Virkaeläinlääkäri voi myös vaatia minkä tahansa eläimen pään tai ruhon halkaisemista pituussuunnassa, jos se on tarkastuksen vuoksi tarpeen. Erityisten ruokailutottumusten, teknologisen kehityksen ja erityisten terveystilanteiden huomioon ottamiseksi toimivaltainen viranomainen voi sallia kotieläiminä pidettävien kavioeläinten, yli kuuden kuukauden ikäisten nautaeläinten ja yli neljän viikon ikäisten kotieläiminä pidettävien sikojen halkaisemattomien ruhojen esittämisen tarkastettavaksi.

4. Tarkastuksen aikana on toteutettava varotoimia sen varmistamiseksi, että esimerkiksi tunnustelusta, leikkaamisesta tai viiltämisestä aiheutuva lihan saastuminen on mahdollisimman vähäistä.

5. Jos suoritetaan hätäteurastus, ruholle tehdään mahdollisimman nopeasti 1–4 kohdassa tarkoitettu *post mortem* -tarkastus, ennen kuin se todetaan kelpaavaksi ihmisravinnoksi.

▼B

E. **Erikseen määritelty riskiaines ja muut eläinten sivutuotteet**

Erikseen määriteltyä riskiainesta ja muita eläinten sivutuotteita koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti virkaeläinlääkärin on valvottava tällaisten tuotteiden poistamista, erottamista ja tarvittaessa merkintää. Virkaeläinlääkärin on varmistettava, että toimija toteuttaa kaikki asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen, että erikseen määritelty riskiaines ei saastuta lihaa teurastuksen (tainnutus mukaan luettuna) ja erikseen määritellyn riskiaineksen poistamisen aikana.

F. **Laboratoriokokeet**

1. Virkaeläinlääkärin on varmistettava, että näytteet otetaan, varustetaan asianmukaisesti tunnisteella, käsitellään ja lähetetään asianmukaiseen laboratorioon seuraavien toimenpiteiden yhteydessä:

   a) zoonoosien ja zoonoosien aiheuttajien seuranta ja valvonta;

   b) TSE-tauteja koskevien diagnoosien tekemiseksi tehtävät laboratoriokokeet tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 ([1]) mukaisesti;

   c) aineiden tai tuotteiden, jotka eivät ole sallittuja, havaitseminen ja säädeltyjen aineiden valvonta erityisesti neuvoston direktiivissä 96/23/EY ([2]) tarkoitettujen jäämiä koskevien kansallisten suunnitelmien yhteydessä;

      ja

   d) OIE:n eläintautiluettelossa A ja tapauksen mukaan OIE:n eläintautiluettelossa B lueteltujen tautien havaitseminen.

2. Virkaeläinlääkärin on myös varmistettava, että kaikki muut tarvittavat laboratoriokokeet tehdään.

III LUKU: TERVEYSMERKINNÄT

1. Virkaeläinlääkärin on valvottava terveysmerkinnän tekemistä ja käytettyjä merkkejä.

2. Virkaeläinlääkärin on varmistettava erityisesti, että:

   a) terveysmerkki merkitään ainoastaan eläimiin [kotieläiminä pidettyihin sorkka- ja kavioeläimiin, tarhattuihin riistanisäkkäisiin jäniseläimiä lukuun ottamatta ja luonnonvaraiseen suurriistaan], joille on tehty *ante mortem*- ja *post mortem* -tarkastukset tämän asetuksen mukaisesti ja jos ei ole aihetta todeta lihaa ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi. Terveysmerkki voidaan kuitenkin merkitä ennen trikiinitutkimuksen tulosten saamista, jos virkaeläinlääkäri on vakuuttunut siitä, että asianomaisen eläimen liha saatetaan markkinoille vain, jos tulokset ovat tyydyttävät;

      ja

   b) terveysmerkintä tehdään ruhon ulkopintaan musteella leimaamalla tai polttomerkitsemällä ja siten, että jos ruhot leikataan puoliruhoiksi tai neljännesruhoiksi tai jos puoliruhot leikataan kolmeen osaan, kussakin osassa on terveysmerkki.

3. Terveysmerkin on oltava soikea merkki, jonka leveys on vähintään 6,5 cm ja korkeus vähintään 4,5 cm ja jossa on seuraavat tiedot selvästi luettavassa muodossa:

   a) Merkissä on oltava laitoksen sijaintimaan nimi, joka voi olla kirjoitettu kokonaan suuraakkosin tai ilmaistu kaksikirjaimisella lyhenteellä asiaankuuluvan ISO-standardin mukaisesti.

      Jäsenvaltioiden osalta kyseiset lyhenteet ovat kuitenkin ►**M2** BE, CZ, DK, DE, EE, GR, ES, FR, IE, IT, CY, LV, LT, LU, HU, MT, NL, AT, PL, PT, SI, SK, FI, SE ja UK. ◄

   b) Merkissä on oltava teurastamon hyväksymisnumero;

      ja

([1]) EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2245/2003 (EUVL L 333, 20.12.2003, s. 28).

([2]) EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

▼M2

c) Sovellettaessa yhteisössä sijaitsevaan teurastamoon merkissä on oltava lyhenne CE, EC, EF, EG, EK, EY, ES, EÜ, EK, EB tai WE.

▼B

4. Kirjainten on oltava vähintään 0,8 cm:n korkuisia ja numeroiden vähintään 1 cm:n korkuisia. Merkinnän kokoa ja merkkejä voidaan pienentää karitsojen, kilien ja porsaiden terveysmerkintää varten.

5. Terveysmerkinnässä käytettyjen värien on oltava elintarvikkeiden väriaineita koskevien yhteisön sääntöjen mukaisesti sallittuja.

6. Terveysmerkissä voi olla myös maininta lihan terveystarkastuksen tehneestä virkaeläinlääkäristä. ►M3 ——————— ◄

7. Muualla kuin teurastamossa hätäteurastettujen eläinten lihassa on oltava erityinen terveysmerkki, jota ei voida sekoittaa tässä luvussa säädettyyn terveysmerkkiin eikä asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä II olevassa I jaksossa säädettyyn tunnistamismerkkiin.

8. Nylkemättömässä luonnonvaraisessa riistassa ei saa olla terveysmerkkiä, jos sille ei ole riistan käsittelylaitoksessa tapahtuneen nylkemisen jälkeen tehty *post mortem* -tarkastusta ja jos sitä ei ole todettu ihmisravinnoksi kelpaavaksi.

9. Tämän luvun soveltaminen ei vaikuta terveysmerkintöjä koskeviin, eläinten terveydestä annettuihin sääntöihin.

II JAKSO: VALVONNAN PERUSTEELLA TOTEUTETTAVAT TOIMET

I LUKU: TARKASTUSTULOKSISTA ILMOITTAMINEN

1. Virkaeläinlääkärin on pidettävä kirjaa tarkastustuloksista ja arvioitava niitä.

2. a) Jos tuloksista käy ilmi tauti tai tila, jolla voi olla vaikutusta kansanterveyteen tai eläinten terveyteen taikka eläinten hyvinvoinnin vaarantumiseen, virkaeläinlääkärin on ilmoitettava asiasta elintarvikealan toimijalle.

   b) Kun kyse on alkutuotantoa koskevasta ongelmasta, virkaeläinlääkärin on ilmoitettava asiasta eläinten alkuperätilan hoitavalle eläinlääkärille, eläinten alkuperätilasta vastaavalle elintarvikealan toimijalle (edellyttäen, että tällainen tieto ei vaikuta oikeudellisiin seuraamuksiin) sekä tarvittaessa eläinten alkuperätilan tai metsästysalueen valvonnasta vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle.

   c) Jos kyseiset eläimet on kasvatettu toisessa jäsenvaltiossa tai yhteisön ulkopuolisessa maassa, virkaeläinlääkärin on ilmoitettava asiasta laitoksen sijaintijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sovellettavan yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

3. Tarkastusten ja kokeiden tulokset on tallennettava asianmukaisiin tietokantoihin.

4. Jos virkaeläinlääkäri *ante mortem*- tai *post mortem* -tarkastusta taikka jotakin muuta tarkastusta tehdessään epäilee OIE:n eläintautiluettelossa A tai tapauksen mukaan OIE:n eläintautiluettelossa B mainitun tarttuvan taudinaiheuttajan esiintymistä, hänen on välittömästi ilmoitettava tästä toimivaltaiselle viranomaiselle ja kummankin on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet ja varotoimenpiteet sovellettavan yhteisön lainsäädännön mukaisesti estääkseen tarttuvan taudinaiheuttajan mahdollisen leviämisen.

II LUKU: ELINTARVIKEKETJUA KOSKEVIIN TIETOIHIN LIITTYVÄT PÄÄTÖKSET

1. Virkaeläinlääkärin on todennettava, ettei eläimiä teurasteta ilman, että teurastamotoiminnan harjoittajalle on toimitettu asiaan kuuluvat elintarvikeketjua koskevat tiedot ja että hän on tarkistanut ne.

2. Virkaeläinlääkäri voi kuitenkin sallia eläinten teurastamisen teurastamossa, vaikka asiaan kuuluvia elintarvikeketjua koskevia tietoja ei olisi saatavilla. Tällöin kaikki asiaan kuuluvat elintarvikeketjua koskevat tiedot on toimitettava ennen kuin ruho hyväksytään ihmisravinnoksi. Tällaiset ruhot ja muut eläimen osat on säilytettävä erillään muusta lihasta lopullisen päätöksen tekemiseen asti.

3. Huolimatta siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, kaikki eläimestä saatava liha on todettava ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi, jos asiaankuuluvia tietoja elintarvikeketjusta ei ole saatavilla 24 tunnin kuluessa eläimen saapumisesta teurastamoon. Jos eläintä ei ole vielä teurastettu, se on lopetettava erillään muista eläimistä.

▼B

4. Kun eläimiä koskeva kirjanpito, asiakirjat tai muut tiedot osoittavat, että:

   a) eläimet tulevat tilalta tai alueelta, jolta eläinten kuljettaminen on kielletty tai jolla on jokin muu rajoitus eläinten terveyteen tai kansanterveyteen liittyvistä syistä,

   b) eläinlääkkeitä koskevia sääntöjä ei ole noudatettu,

      tai

   c) on olemassa muita ihmisten tai eläinten terveyteen mahdollisesti haitallisesti vaikuttavia tekijöitä,

   kyseisiä eläimiä ei saa hyväksyä teurastettaviksi, ellei yhteisön lainsäädännön mukaisesti säädettyjä menettelyjä ihmisten tai eläinten terveyteen liittyvän riskin poistamiseksi ole sovellettu.

   Jos eläimet ovat jo teurastamossa, ne on lopetettava muista erillään ja todettava ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi toteuttaen tapauksen mukaan varotoimenpiteitä eläinten terveyden ja kansanterveyden suojelemiseksi. Alkuperätilalla on tehtävä virallisia tarkastuksia silloin, kun virkaeläinlääkäri katsoo ne tarpeellisiksi.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin, jos se toteaa, että mukana toimitettavat merkinnät, asiakirjat tai muut tiedot eivät vastaa alkuperätilan todellista tilannetta tai eläinten todellista tilaa tai että niillä pyritään harkitusti harhauttamaan virkaeläinlääkäriä. Toimivaltaisen viranomaisen on ryhdyttävä toimiin eläinten alkuperätilasta vastaavan elintarvikealan toimijan tai muun asiaan liittyvän henkilön suhteen. Toimet saattavat olla muun muassa ylimääräisiä tarkastuksia. Alkuperätilasta vastaavan elintarvikealan toimijan tai muun asianomaisen henkilön on vastattava tällaisten ylimääräisten tarkastusten kustannuksista.

III LUKU: ELÄVIÄ ELÄIMIÄ KOSKEVAT PÄÄTÖKSET

1. Virkaeläinlääkärin on todennettava, että elintarvikealan toimijan asetuksen (EY) N:o 853/2004 mukaista velvoitetta noudatetaan, varmistaakseen, että ihmisravinnoksi teurastettaviksi hyväksyttävät eläimet tunnistetaan asianmukaisesti. Virkaeläinlääkärin on varmistettava, että eläimet, joita ei voida kohtuullisella varmuudella tunnistaa, lopetetaan erillään ja todetaan ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi. Alkuperätilalla on tehtävä virallisia tarkastuksia silloin, kun virkaeläinlääkäri katsoo ne tarpeellisiksi.

2. Kun asiaan liittyy ensisijaisen tärkeitä eläinten hyvinvointia koskevia näkökohtia, hevoset voidaan teurastaa teurastamossa, vaikka lakisääteisiä tunnistetietoja ei olisi toimitettu. Nämä tiedot on kuitenkin toimitettava ennen kuin ruho voidaan todeta ihmisravinnoksi kelpaavaksi. Näitä vaatimuksia sovelletaan myös hevosiin, joille on tehty hätäteurastus muualla kuin teurastamossa.

3. Virkaeläinlääkärin on todennettava, että elintarvikealan toimijan asetuksen (EY) N:o 853/2004 mukaista velvoitetta noudatetaan, varmistaakseen, että eläimiä, joiden nahan tai karvan kunto on sellainen, että lihan saastumisriski teurastuksen aikana on liian korkea, ei teurasteta ihmisravinnoksi, ellei niitä ensin puhdisteta.

4. Ihmisravinnoksi ei saa teurastaa eläimiä, joilla on jokin tauti tai tila, joka voi tarttua eläimiin tai ihmisiin lihan käsittelyn tai syönnin välityksellä, ja yleensäkään eläimiä, joilla ilmenee systeemisen sairauden kliinisiä oireita tai kuihtumista. Tällaiset eläimet on lopetettava muista erillään siten, että muut eläimet tai ruhot eivät voi saastua, ja ne on todettava ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi.

5. Sellaisten eläinten teurastusta on siirrettävä, joilla epäillään olevan jokin tauti tai tila, joka voi vaikuttaa haitallisesti ihmisten tai eläinten terveyteen. Tällaisille eläimille on tehtävä yksityiskohtainen *ante mortem* -tutkimus diagnoosin tekemiseksi. Lisäksi virkaeläinlääkäri voi päättää, että *post mortem* -tarkastusta täydennetään näytteenotolla ja laboratoriotutkimuksilla. Kyseiset eläimet on tarvittaessa teurastettava erillään tai tavanomaisen teurastuksen päätteeksi noudattaen kaikkia tarvittavia varotoimia, jotta vältetään muun lihan saastuminen.

6. Eläimiä, joissa voi olla yhteisön lainsäädännön mukaisesti vahvistetut rajat ylittäviä määriä eläinlääkkeiden tai kiellettyjen aineiden jäämiä, on käsiteltävä direktiivin 96/23/EY mukaisesti.

7. Virkaeläinlääkärin on määrättävä menettelyt, joita noudattaen eläimiä on käsiteltävä hänen välittömässä valvonnassaan jonkin tietyn eläintaudin, kuten luomistaudin tai tuberkuloosin, taikka zoonoosien aiheuttajien, kuten salmonellan, hävittämiseksi tai torjumiseksi laaditun ohjelman mukaisesti. Toimivaltaisen viranomaisen on määriteltävä, millä edellytyksillä kyseisiä

▼B

eläimiä voidaan teurastaa, pyrkien minimoimaan muiden eläinten tartuntavaaran ja muiden eläinten lihan saastumisvaaran.

8. Eläimet, jotka tuodaan teurastamoon teurastettaviksi, on yleensä teurastettava siellä. Poikkeuksellisissa olosuhteissa, esimerkiksi jos teurastamon laitteiston toiminnassa on vakavia häiriöitä, virkaeläinlääkäri voi kuitenkin sallia kuljetukset suoraan toiseen teurastamoon.

IV LUKU: ELÄINTEN HYVINVOINTIA KOSKEVAT PÄÄTÖKSET

1. Jos eläinten suojelua teurastuksen tai lopettamisen aikana koskevia sääntöjä ei noudateta, virkaeläinlääkärin on todennettava, että elintarvikealan toimija toteuttaa välittömästi tarvittavat korjaavat toimenpiteet ja estää tilanteen toistumisen.

2. Virkaeläinlääkärin on käytettävä oikein mitoitettuja ja asteittaisia pakkokeinoja, ongelman luonteesta ja vakavuudesta riippuen joko antamalla ohjeita tai hidastamalla tuotantoa tai pysäyttämällä se.

3. Tarvittaessa virkaeläinlääkärin on tiedotettava eläinten hyvinvointia koskevista ongelmista muille toimivaltaisille viranomaisille.

4. Jos virkaeläinlääkäri toteaa, että eläinten suojelua kuljetuksen aikana koskevia sääntöjä ei noudateta, hänen on toteutettava tarvittavia toimenpiteitä yhteisön asiaankuuluvan lainsäädännön mukaisesti.

5. Jos:

   a) virallinen avustaja tekee eläinten hyvinvointia koskevia tarkistuksia III tai IV jakson nojalla,

      ja

   b) tarkistuksissa käy ilmi, ettei eläinten suojelua koskevia sääntöjä ole noudatettu,

   virallisen avustajan on välittömästi ilmoitettava asiasta virkaeläinlääkärille ja, jos se kiireellisissä tapauksissa on tarpeen, toteutettava 1–4 kohdassa tarkoitetut tarvittavat toimenpiteet odotettaessa virkaeläinlääkärin saapumista.

V LUKU: LIHAA KOSKEVAT PÄÄTÖKSET

1. Liha on todettava ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi, jos:

   a) se on peräisin eläimistä, joille ei ole tehty *ante mortem* -tarkastusta, metsästettyä luonnonvaraista riistaa lukuun ottamatta;

   b) se on peräisin eläimistä, joiden muille osille ei ole tehty *post mortem* -tarkastusta, ellei tässä asetuksessa tai asetuksessa (EY) N:o 853/2004 toisin säädetä;

   c) se on peräisin ennen teurastusta kuolleista, kuolleena syntyneistä, syntymättömistä tai alle 7 päivän ikäisinä teurastetuista eläimistä;

   d) se on peräisin pistokohdan silottelusta;

   e) se on peräisin eläintautiviraston (OIE) eläintautiluettelossa A tai tapauksen mukaan eläintautiluettelossa B lueteltua eläintautia sairastaneista eläimistä, jollei IV jaksossa toisin säädetä;

   f) se on peräisin eläimistä, jotka sairastivat yleistynyttä tautia, kuten yleistynyttä septikemiaa, pyemiaa, toksemiaa tai viremiaa;

   g) se ei täytä yhteisön lainsäädännön mukaisesti vahvistettuja mikrobiologisia vaatimuksia sen määrittämiseksi, voidaanko elintarvike saattaa markkinoille;

   h) siinä ilmenee loistartunta, jollei IV jaksossa toisin säädetä;

   i) se sisältää jäämien tai vierasaineiden määriä, jotka ylittävät yhteisön lainsäädännössä sallitut tasot. Sallitun tason ylittämisen tulisi tarvittaessa johtaa lisätutkimuksiin;

   j) se on peräisin eläimistä tai ruhoista, jotka sisältävät kiellettyjen aineiden jäämiä, tai eläimistä, joita on hoidettu kielletyillä aineilla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tarkemman yhteisön lainsäädännön soveltamista;

   k) se käsittää maksan ja munuaiset yli kahden vuoden ikäisiltä eläimiltä, jotka ovat peräisin alueilta, joilla direktiivin 96/23/EY 5 artiklan mukaisesti hyväksyttyjä suunnitelmia täytäntöön pantaessa on todettu esiintyvän yleistyneesti raskasmetalleja;

   l) se on laittomasti käsitelty dekontaminoivilla aineilla;

   m) se on laittomasti käsitelty ionisoivilla tai UV-säteillä;

▼B

n) se sisältää vierasesineitä (lukuun ottamatta luonnonvaraisen riistan metsästyksessä käytettyä materiaalia);

o) sen radioaktiivisuus ylittää yhteisön lainsäädännön mukaisesti vahvistetut sallitut tasot;

p) siinä on patofysiologisia muutoksia, sen koostumus on epänormaali, sen verenlasku on puutteellinen (lukuun ottamatta luonnonvaraista riistaa) tai siinä on aistinvaraisia poikkeavuuksia, erityisesti korostunutta sukupuolihajua;

q) se on peräisin kuihtuneista eläimistä;

r) se sisältää erikseen määriteltyä riskiainesta, paitsi jos tämä on yhteisön lainsäädännön nojalla sallittua;

s) siinä näkyy likaa taikka ulosteperäistä tai muuta saastumista;

t) se käsittää verta, joka voi olla riski kansanterveydelle tai eläinten terveydelle eläimen, josta veri on peräisin, terveydentilan tai teurastuksen yhteydessä tapahtuneen saastumisen vuoksi;

u) se voi virkaeläinlääkärin näkemyksen mukaan kaikkien asiaankuuluvien tietojen tarkastelun perusteella olla riski kansanterveydelle tai eläinten terveydelle tai se ei jostakin muusta syystä sovellu ihmisravinnoksi.

2. Virkaeläinlääkäri voi asettaa vaatimuksia, jotka koskevat muualla kuin teurastamossa hätäteurastetuista eläimistä peräisin olevan lihan käyttöä.

III JAKSO: VASTUUNJAKO JA TARKASTUSTIHEYS

I LUKU: VIRALLISET AVUSTAJAT

Viralliset avustajat voivat avustaa virkaeläinlääkäriä kaikissa tehtävissä seuraavin rajoituksin ja IV jaksossa esitettyjen erityisten sääntöjen mukaisesti:

1. toiminnan tarkastamistehtävien osalta viralliset avustajat voivat ainoastaan kerätä tietoa hyvistä hygieniakäytännöistä ja HACCP-järjestelmään perustuvista menettelyistä;

2. *ante mortem* -tarkastuksen sekä eläinten hyvinvointia koskevien tarkastusten osalta viralliset avustajat voivat ainoastaan tehdä eläimille alustavan tarkistuksen ja avustaa puhtaasti käytännöllisissä tehtävissä;

   ja

3. *post mortem* -tarkastuksen osalta virkaeläinlääkärin on säännöllisesti tarkistettava virallisten avustajien työ ja tarkastettava henkilökohtaisesti muualla kuin teurastamoissa hätäteurastetut eläimet.

II LUKU: TARKASTUSTIHEYS

1. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että ainakin yksi virkaeläinlääkäri on paikalla:

   a) teurastamoissa sekä koko *ante mortem* -tarkastuksen että koko *post mortem* -tarkastuksen ajan,

      ja

   b) riistankäsittelylaitoksissa koko *post mortem* -tarkastuksen ajan.

2. Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin mukauttaa tätä menettelyä tietyissä teurastamoissa ja riistankäsittelylaitoksissa, jotka on määritetty riskianalyysin perusteella ja 18 artiklan 3 kohdan nojalla mahdollisesti säädettyjen perusteiden mukaisesti. Tällaisissa tapauksissa:

   a) virkaeläinlääkärin ei tarvitse olla paikalla teurastamossa *ante mortem* -tarkastuksen aikana, jos:

      i) virkaeläinlääkäri tai hyväksytty eläinlääkäri teki *ante mortem* -tarkastuksen alkuperätilalla, tarkisti elintarvikeketjua koskevat tiedot ja toimitti tarkistuksen tulokset teurastamossa työskentelevälle viralliselle avustajalle;

      ii) teurastamossa työskentelevä virallinen avustaja katsoo, etteivät elintarvikeketjua koskevat tiedot viittaa mahdollisiin ongelmiin elintarviketurvallisuuden kannalta ja että eläimen yleinen terveydentila ja hyvinvointi on tyydyttävä;

         ja

      iii) virkaeläinlääkäri varmistaa säännöllisesti, että virallinen avustaja suorittaa kyseiset tarkistukset asianmukaisesti;

▼B

b) virkaeläinlääkärin ei tarvitse olla koko ajan läsnä *post mortem* -tarkastuksen aikana, jos:

i) virallinen avustaja suorittaa *post mortem* -tarkastuksen ja laittaa erilleen kaiken lihan, jossa on poikkeavuuksia, ja kaiken muun samasta eläimestä peräisin olevan lihan;

ii) virkaeläinlääkäri myöhemmin tarkastaa kaiken tällaisen lihan;

ja

iii) virallinen avustaja kirjaa käyttämänsä menetelmät ja tulokset siten, että virkaeläinlääkäri voi todeta, että vaatimuksia noudatetaan.

Siipikarjan ja jäniseläinten osalta virallinen avustaja voi kuitenkin hylätä lihan, jossa on poikkeavuuksia, eikä virkaeläinlääkärin tarvitse tarkastaa järjestelmällisesti kaikkea tällaista lihaa, jollei IV jakson säännöksistä muuta johdu.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettua joustavuutta ei sovelleta:

a) hätäteurastettuihin eläimiin;

b) eläimiin, joilla epäillään olevan jokin tauti tai tila, joka voi vaikuttaa haitallisesti ihmisten terveyteen;

c) nautaeläimiin, jotka ovat peräisin karjoista, joita ei ole todettu virallisesti tuberkuloosista vapaiksi;

d) nautaeläimiin, lampaisiin ja vuohiin, jotka ovat peräisin karjoista, joita ei ole todettu virallisesti luomistaudista vapaiksi;

e) kun on puhjennut jokin OIE:n eläintautiluettelossa A tai tapauksen mukaan OIE:n eläintautiluettelossa B mainittu tauti. Tämä koskee eläimiä, jotka ovat herkkiä kyseiselle taudille ja jotka ovat peräisin kyseiseltä alueelta, kuten neuvoston direktiivin 64/432/ETY ([1]) 2 artiklassa määritellään;

f) kun tarvitaan tiukempia tarkastuksia uusien tautien tai tiettyjen OIE:n eläintautiluettelossa B mainittujen tautien huomioon ottamiseksi.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että leikkaamoissa on paikalla virkaeläinlääkäri tai virallinen avustaja silloin, kun lihaa leikataan, niin usein kuin on tarpeen tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi.

III LUKU: TEURASTAMON HENKILÖKUNNAN OSALLISTUMINEN TARKASTUKSIIN

A. SIIPIKARJASTA JA JÄNISELÄIMISTÄ SAATAVAN LIHAN TUOTANTOON LIITTYVÄT ERITYISTEHTÄVÄT

Jäsenvaltiot voivat seuraavin edellytyksin sallia, että teurastamon henkilökunnan jäsenet hoitavat virallisen koulutetun avustajan tehtäviä siipikarjasta ja jäniseläimistä saatavan lihan tuotantoa valvottaessa:

a) Jos laitoksessa on sovellettu tämän asetuksen 4 artiklan 4 kohdan mukaista hyvää hygieniakäytäntöä ja HACCP-järjestelmään perustuvia menettelyjä menestyksellisesti vähintään 12 kuukauden ajan, toimivaltainen viranomainen voi antaa laitoksen henkilöstön jäsenten hoitaa virkaeläinlääkärin valvonnassa, opastuksessa ja vastuulla virallisten koulutettujen avustajien tehtäviä ja muodostaa osan toimivaltaisen viranomaisen riippumattomasta tarkastusryhmästä sen jälkeen, kun henkilöstön jäsenet ovat saaneet virallisten koulutettujen avustajien koulutusta vastaavan koulutuksen ja läpäisseet vastaavan kokeen. Virkaeläinlääkärin on tällöin oltava paikalla koko *ante mortem*- ja *post mortem* -tarkastusten ajan, hänen on valvottava näitä toimia ja tehtävä säännöllisesti suoritustestejä, joilla varmistetaan, että teurastamon henkilökunnan jäsenten toiminta täyttää toimivaltaisen viranomaisen vahvistamat erityiskriteerit, ja kirjattava suoritustestien tulokset asiakirjoihin. Suoritustestejä koskevat yksityiskohtaiset määräykset vahvistetaan 18 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti. Jos laitoksen hygieniataso laskee henkilöstön toiminnan vuoksi, jos henkilöstö ei suorita tehtäviä asianmukaisesti tai jos henkilöstö hoitaa tehtävänsä tavalla, joka ei toimivaltaisen viranomaisen mukaan ole tyydyttävä, henkilöstö korvataan tältä osin virallisilla avustajilla.

Tuotantoa ja tarkastusta koskevat vastuut on erotettava laitoksessa toisistaan, ja laitoksella, joka haluaa käyttää omia tarkastajiaan, on oltava kansainvälisesti tunnustettu sertifiointi.

([1]) EYVL 121, 29.7.1964, s. 1977/64, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 21/2004 (EYVL L 5, 9.1.2004, s. 8).

▼B

b) Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä tapauskohtainen periaatepäätös siitä, salliiko se edellä kuvatun järjestelmän käytön. Jos jäsenvaltio tekee periaatepäätöksen järjestelmän hyväksymisestä, sen on ilmoitettava komissiolle päätöksestään ja sitä koskevista ehdoista. Edellä kuvattua järjestelmää soveltavissa jäsenvaltioissa toimivat elintarvikealan toimijat voivat päättää vapaasti järjestelmän käytöstä. Toimivaltainen viranomainen ei voi pakottaa elintarvikealan toimijoita ottamaan käyttöön edellä kuvattua järjestelmää. Jos toimivaltainen viranomainen ei usko tietyn elintarvikealan toimijan täyttävän vaatimuksia, järjestelmää ei sovelleta kyseisessä laitoksessa. Toimivaltainen viranomainen analysoi tämän arvioimiseksi tuotanto- ja tarkastuskirjanpitoa, laitoksen toimialaa, säännösten siihenastista noudattamista ja teurastamon henkilökunnan jäsenten asiantuntemusta, ammattietiikkaa ja vastuuntuntoa elintarvikealan turvallisuutta koskevissa kysymyksissä sekä muita asianmukaisia seikkoja.

B. TIETYT NÄYTTEENOTTO- JA TESTAUSTEHTÄVÄT

Teurastamon henkilökunta, jolle on annettu virkaeläinlääkärin valvonnassa erityiskoulutusta, voi virkaeläinlääkärin vastuulla ja valvonnassa suorittaa kaikkia eläinlajeja koskevia tiettyjä näytteenotto- ja testaustehtäviä.

IV LUKU: AMMATTIPÄTEVYYS

A. VIRKAELÄINLÄÄKÄRIT

1. Toimivaltainen viranomainen voi nimittää virkaeläinlääkäreiksi ainoastaan eläinlääkäreitä, jotka ovat läpäisseet 2 kohdan vaatimukset täyttävän kokeen.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on järjestettävä koe. Kokeen on vahvistettava seuraavien aiheiden tuntemus siinä määrin kuin eläinlääkärin taustasta ja ammattipätevyydestä riippuen on tarpeen:

a) kansanterveyttä, elintarvikkeiden turvallisuutta, eläinten terveyttä, eläinten hyvinvointia ja lääkeaineita koskeva kansallinen ja yhteisön lainsäädäntö;

b) yhteisen maatalouspolitiikan periaatteet, markkinatoimet, vientituet ja petosten paljastaminen (mukaan luettuna maailmanlaajuinen sääntely: WTO, SPS-sopimus, Codex Alimentarius, OIE);

c) elintarvikkeiden jalostamista ja elintarviketeknologiaa koskevat perusasiat;

d) hyvien tuotantotapojen ja laadunhallinnan periaatteet, käsitteet ja menetelmät;

e) sadonkorjuuta edeltävä laadunhallinta (hyvä maatalouskäytäntö);

f) elintarvikehygienian ja elintarviketurvallisuuden edistäminen ja käyttö (hyvä hygieniakäytäntö);

g) riskianalyysin periaatteet, käsitteet ja menetelmät;

h) HACCP-järjestelmän periaatteet, käsitteet ja menetelmät, HACCP-järjestelmän käyttö elintarvikkeiden tuotantoketjun kaikissa vaiheissa;

i) ihmisten terveyteen liittyvien elintarvikevälitteisten vaarojen torjuminen ja valvonta;

j) tartuntojen ja myrkytysten populaatiodynamiikka;

k) diagnostinen epidemiologia;

l) valvonta- ja seurantajärjestelmät;

m) elintarviketurvallisuuden hallintajärjestelmien tarkastaminen ja säännöstenmukainen arviointi;

n) nykyaikaisten testausmenetelmien periaatteet ja diagnostiset sovellukset;

o) kansanterveyttä koskeviin eläinlääkintätoimenpiteisiin (veterinary public health) liittyvä tieto- ja viestintäteknologia;

p) tietojenkäsittely ja biostatistiikka-alan sovellukset;

q) ruokamyrkytysten epidemiologiset selvitykset;

r) TSE-tauteja koskevat oleelliset seikat;

s) eläinten hyvinvointi kasvatuksen, kuljetuksen ja teurastuksen aikana;

▼B

t) elintarvikkeiden tuotantoon liittyvät ympäristöseikat (jätehuolto mukaan luettuna);

u) ennalta varautumisen periaate ja kuluttajien odotukset;

ja

v) elintarvikkeiden tuotantoketjussa työskentelevälle henkilökunnalle annettavan koulutuksen periaatteet.

Henkilöt voivat hankkia tarvittavat tiedot osana eläinlääkärin peruskoulutustaan tai eläinlääkäriksi pätevöitymisen jälkeisen koulutuksen tai ammattikokemuksen avulla. Toimivaltainen viranomainen voi järjestää erilaisia kokeita henkilöiden taustan huomioon ottamiseksi. Jos toimivaltainen viranomainen kuitenkin katsoo, että henkilö on hankkinut kaiken tarvittavan tiedon osana ylempää korkeakoulututkintoa tai tutkintoon johtaneiden jatko-opintojen kautta, se voi jättää vaatimatta henkilöä suorittamaan koetta.

3. Eläinlääkärillä on oltava valmiudet monitieteelliseen yhteistyöhön.

4. Lisäksi jokaisen virkaeläinlääkärin on osallistuttava käytännön koulutukseen vähintään 200 tuntia kestävänä koeaikana ennen itsenäisen toiminnan aloittamista. Koeaikanaan eläinlääkärin on työskenneltävä ammatissa toimivien virkaeläinlääkärien valvonnassa teurastamoissa, leikkaamoissa, tuoreen lihan tarkastuspaikoissa ja tiloilla. Koulutuksessa on käsiteltävä erityisesti elintarviketurvallisuuden hallintajärjestelmien tarkastamista.

5. Virkaeläinlääkärin on pidettävä tietonsa ajan tasalla ja seurattava alan kehitystä säännöllisen täydennyskoulutuksen ja ammattikirjallisuuden avulla. Virkaeläinlääkärin on mahdollisuuksien mukaan osallistuttava vuosittain täydennyskoulutukseen.

6. Eläinlääkäreillä, jotka on jo nimitetty virkaeläinlääkäreiksi, on oltava riittävät tiedot 2 kohdassa mainituista aiheista. Tarvittaessa heidän on hankittava nämä tiedot täydennyskoulutuksen avulla. Toimivaltaisen viranomaisen on annettava tältä osin riittävät määräykset.

7. Poiketen siitä, mitä 1–6 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat vahvistaa erityisiä poikkeussääntöjä osa-aikaisesti työskenteleville virkaeläinlääkäreille, jotka vastaavat pienten yritysten tarkastamisesta.

B. VIRALLISET AVUSTAJAT

1. Toimivaltainen viranomainen voi nimittää virallisiksi avustajiksi ainoastaan henkilöitä, jotka ovat osallistuneet koulutukseen ja läpäisseet kokeen seuraavien vaatimusten mukaisesti.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on järjestettävä koe. Voidakseen osallistua kokeeseen henkilöiden on osoitettava, että he ovat saaneet:

a) vähintään 500 tuntia teoriaopetusta ja vähintään 400 tuntia käytännön opetusta 5 kohdassa määritellyillä aloilla;

ja

b) tarvittavan lisäkoulutuksen virallisen avustajan tehtävien hoitamiseksi pätevällä tavalla.

3. Edellä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu käytännön koulutus on suoritettava teurastamoissa ja leikkaamoissa virkaeläinlääkärin valvonnassa sekä tuotantotiloilla ja muissa asiaankuuluvissa laitoksissa.

4. Koulutuksen ja kokeiden on koskettava pääasiassa joko punaista lihaa tai siipikarjanlihaa. Kuitenkin niiden henkilöiden osalta, jotka ovat saaneet jompaakumpaa ryhmää koskevan koulutuksen ja jotka ovat läpäisseet kokeen, riittää osallistuminen ainoastaan suppeaan koulutukseen toista ryhmää koskevan kokeen läpäisemiseksi. Koulutuksen ja kokeen olisi tapauksen mukaan koskettava luonnonvaraista riistaa, tarhattua riistaa ja jäniseläimiä.

5. Virallisen avustajan koulutuksen on katettava seuraavat alat, ja niiden osaaminen on vahvistettava kokeella:

a) tuotantotilat:

i) teoreettinen osa:

— karjatalouden tuntemus: organisaatio, tuotantomenetelmät, kansainvälinen kauppa jne.,

— hyvät tuotantoeläinkasvatuksen toimintatavat,

▼B

— perustiedot taudeista, erityisesti zoonooseista, viruksista, bakteereista, loisista jne.,

— tautien seuranta, lääkkeiden ja rokotteiden käyttö, jäämien testaus,

— hygienia- ja terveystarkastus,

— eläinten hyvinvointi tilalla ja kuljetuksen aikana,

— ympäristövaatimukset rakennuksissa, maatiloilla ja yleisesti,

— asiaankuuluva lainsäädäntö ja hallinnolliset määräykset,

— kuluttaja-asiat ja laadunvalvonta;

ii) käytännön osa:

— vierailut erilaisilla tiloilla, joissa käytetään eri kasvatusmenetelmiä,

— vierailut tuotantolaitoksissa,

— eläinten lastauksen ja purkamisen seuraaminen,

— laboratorioesittelyt,

— eläinlääkärin tarkastukset,

— dokumentaatio;

b) teurastamot ja leikkaamot:

i) teoreettinen osa:

— lihateollisuuden tuntemus: organisaatio, tuotantomenetelmät, kansainvälinen kauppa ja teurastus- ja leikkausmenetelmät,

— perustiedot hygieniasta ja hyvästä hygieniakäytännöstä ja erityisesti teollisuushygieniasta, teurastus-, leikkaamis- ja varastohygieniasta sekä työskentelyhygieniasta,

— HACCP-järjestelmä ja siihen perustuvien menettelyjen tarkastaminen,

— eläinten hyvinvointi eläimiä purettaessa kuljetuksen jälkeen ja teurastamossa,

— perustiedot teurastettavien eläinten anatomiasta ja fysiologiasta,

— perustiedot teurastettavien eläinten patologiasta,

— perustiedot teurastettavien eläinten patologisesta anatomiasta,

— TSE-tauteja sekä muita merkittäviä zoonooseja ja zoonoosin aiheuttajia koskeva asiaankuuluva tietämys,

— tiedot tuoretta lihaa koskevista teurastus-, tarkastus-, valmistus-, käärimis-, pakkaus- ja kuljetusmenetelmistä ja -menettelyistä,

— mikrobiologian perustiedot,

— *ante mortem* –tarkastus,

— trikiinitutkimus,

— *post mortem* –tarkastus,

— hallinnolliset tehtävät,

— tiedot asiaankuuluvasta lainsäädännöstä ja hallinnollisista määräyksistä,

— näytteenottomenettely,

— petoksiin liittyvät näkökohdat;

ii) käytännön osa:

— eläimen tunnistaminen,

— iän tarkistaminen,

— teurastettujen eläinten tarkastus ja arviointi,

— *post mortem* -tarkastus teurastamossa,

— trikiinitutkimus,

▼B

— eläinlajien tunnistus eläimen lajille tyypillisten osien tarkastelun avulla,

— teurastettujen eläinten muuttuneiden osien tunnistus ja niiden arviointi,

— hygienian valvonta, myös hyvien hygieniakäytäntöjen ja HACCP-järjestelmään perustuvien menetelmien tarkastaminen,

— *ante mortem* -tarkastuksen tulosten kirjaaminen,

— näytteenotto,

— lihan jäljitettävyys,

— dokumentaatio.

6. Virallisten avustajien on pidettävä tietonsa ajan tasalla ja seurattava alan kehitystä säännöllisen täydennyskoulutuksen ja ammattikirjallisuuden avulla. Virallisen avustajan on mahdollisuuksien mukaan osallistuttava vuosittain täydennyskoulutukseen.

7. Henkilöillä, jotka on jo nimitetty virallisiksi avustajiksi, on oltava riittävät tiedot 5 kohdassa mainituista aiheista. Tarvittaessa heidän on hankittava nämä tiedot täydennyskoulutuksen avulla. Toimivaltaisen viranomaisen on annettava tältä osin riittävät määräykset.

8. Mikäli viralliset avustajat suorittavat näytteenottoja ja analyysejä trikiinitutkimusten yhteydessä, toimivaltaisen viranomaisen on ainoastaan varmistettava, että viralliset avustajat saavat asianmukaisen koulutuksen näihin tehtäviin.

IV JAKSO: ERITYISVAATIMUKSET

I LUKU: KOTIELÄIMINÄ PIDETTÄVÄT NAUTAELÄIMET

A. ALLE KUUDEN VIIKON IKÄISET NAUTAELÄIMET

Alle kuuden viikon ikäisten nautaeläinten ruhoille ja muille osille on tehtävä seuraavat *post mortem* -tarkastusmenettelyt:

1. pään ja nielun silmämääräinen tarkastus; nieluntakaisten imusolmukkeiden (*Lnn. retropharyngiales*) viiltäminen ja tutkiminen; suun ja nielun tarkastus; kielen tunnustelu; risojen poisto;

2. keuhkojen, henkitorven ja ruokatorven silmämääräinen tarkastus; keuhkojen tunnustelu; keuhkojen sekä keuhkotyven ja välikarsinan imusolmukkeiden (*Lnn. bifurcationes, eparteriales* ja *mediastinales*) viiltäminen ja tutkiminen. Henkitorvi ja keuhkoputkien päähaarat on avattava pituussuunnassa, ja keuhkot on viillettävä niiden alimmassa kolmanneksessa kohtisuoraan keuhkoputkiin nähden; nämä viillot eivät kuitenkaan ole tarpeen, jos keuhkoja ei käytetä ihmisravinnoksi;

3. sydänpussin ja sydämen silmämääräinen tarkastus, kun sydän on viilletty pituussuunnassa siten, että kammiot avautuvat ja kammioiden väliseinä halkaistaan;

4. pallean silmämääräinen tarkastus;

5. maksan sekä maksaportin ja haiman imusolmukkeiden (*Lnn. portales*) silmämääräinen tarkastus; maksan ja sen imusolmukkeiden tunnustelu ja tarvittaessa viiltäminen;

6. ruoansulatuskanavan, suoliliepeen, mahaimusolmukkeiden ja suoliliepeen imusolmukkeiden (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales* ja *caudales*) silmämääräinen tarkastus; mahaimusolmukkeiden ja suoliliepeen imusolmukkeiden tunnustelu ja tarvittaessa viiltäminen;

7. pernan silmämääräinen tarkastus ja tarvittaessa tunnustelu;

8. munuaisten silmämääräinen tarkastus; tarvittaessa munuaisten ja munuaisimusolmukkeiden (*Lnn. renales*) viiltäminen;

9. rintakalvon ja vatsakalvon silmämääräinen tarkastus;

10. navan alueen ja nivelten silmämääräinen tarkastus ja tunnustelu. Epäilyttävissä tapauksissa navan alue on viillettävä ja nivelet avattava; nivelneste on tutkittava.

▼B

B. YLI KUUDEN VIIKON IKÄISET NAUTAELÄIMET

Yli kuuden viikon ikäisten nautaeläinten ruhoille ja muille osille on tehtävä seuraavat *post mortem* -tarkastusmenettelyt:

1. pään ja nielun silmämääräinen tarkastus; alaleuan, nieluntakaisten ja korvasylkirauhasen imusolmukkeiden (*Lnn. retropharyngiales, mandibulares* ja *parotidei*) viiltäminen ja tutkiminen; ulompien puremalihasten, joihin on tehtävä kaksi alaleuan kanssa yhdensuuntaista viiltoa, sekä sisäpuolisten puremalihasten (sisäpuoliset pterygoid-lihakset), joihin on tehtävä yksi viilto, tutkiminen. Suun ja nielun yksityiskohtaista silmämääräistä tarkastusta varten ympäröivästä kudoksesta irrotettu kieli on tarkastettava silmämääräisesti, ja sitä on tunnusteltava. Risat on poistettava;

2. henkitorven ja ruokatorven tarkastus; keuhkojen silmämääräinen tarkastus ja tunnustelu; keuhkojen sekä keuhkotyven ja välikarsinan imusolmukkeiden (*Lnn. bifurcationes, eparteriales* ja *mediastinales*) viiltäminen ja tutkiminen. Henkitorvi ja keuhkoputkien päähaarat on avattava pituussuunnassa, ja keuhkot on viillettävä niiden alimmassa kolmanneksessa kohtisuoraan keuhkoputkiin nähden; nämä viillot eivät kuitenkaan ole tarpeen, jos keuhkoja ei käytetä ihmisravinnoksi;

3. sydänpussin ja sydämen silmämääräinen tarkastus, kun sydän on viilletty pituussuunnassa siten, että kammiot avautuvat ja kammioiden väliseinä halkaistaan;

4. pallean silmämääräinen tarkastus;

5. maksan ja maksaportin imusolmukkeiden (*Lnn. portales*) silmämääräinen tarkastus ja tunnustelu; maksan viskeraalipuolen ja lobus caudatuksen tyven viiltäminen sappitiehyeiden tutkimusta varten;

6. ruoansulatuskanavan, suoliliepeen, mahaimusolmukkeiden ja suoliliepeen imusolmukkeiden (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales* ja *caudales*) silmämääräinen tarkastus; mahaimusolmukkeiden ja suoliliepeen imusolmukkeiden tunnustelu ja tarvittaessa viiltäminen;

7. pernan silmämääräinen tarkastus ja tarvittaessa tunnustelu;

8. munuaisten silmämääräinen tarkastus ja tarvittaessa munuaisten ja munuaisimusolmukkeiden (*Lnn. renales*) viiltäminen;

9. rintakalvon ja vatsakalvon silmämääräinen tarkastus;

10. sukuelinten (lukuun ottamatta siitintä, jos se on jo poistettu) silmämääräinen tarkastus;

11. utareiden ja utareimusolmukkeiden (*Lnn. supramammarii*) silmämääräinen tarkastus ja tarvittaessa tunnustelu ja viiltäminen. Lehmien utarepuoliskot on avattava pitkällä syvällä viillolla maitorauhasiin (*sinus lactiferes*) asti, ja utareimusolmukkeet on viillettävä, paitsi jos utareita ei käytetä ihmisravinnoksi.

II LUKU: KOTIELÄIMINÄ PIDETTÄVÄT LAMPAAT JA VUOHET

Lampaiden ja vuohien ruhoille ja muille osille on tehtävä seuraavat *post mortem* -tarkastusmenettelyt:

1. pään silmämääräinen tarkastus nylkemisen jälkeen ja epäilyttävissä tapauksissa nielun, suun, kielen sekä nieluntakaisten ja korvasylkirauhasten imusolmukkeiden tutkiminen. Nämä tutkimukset eivät ole tarpeen, jos toimivaltainen viranomainen pystyy takaamaan, että päätä, mukaan lukien kieli ja aivot, ei käytetä ihmisravinnoksi, tämän kuitenkaan rajoittamatta eläinten terveyttä koskevien sääntöjen soveltamista;

2. keuhkojen, henkitorven ja ruokatorven silmämääräinen tarkastus; keuhkojen sekä keuhkotyven ja välikarsinan imusolmukkeiden (*Lnn. bifurcationes, eparteriales* ja *mediastinales*) tunnustelu; epäilyttävissä tapauksissa nämä elimet ja imusolmukkeet on viillettävä ja tutkittava;

3. sydänpussin ja sydämen silmämääräinen tarkastus; epäilyttävissä tapauksissa sydän on viillettävä ja tutkittava;

4. pallean silmämääräinen tarkastus;

5. maksan sekä maksaportin ja haiman imusolmukkeiden (*Lnn. portales*) silmämääräinen tarkastus; maksan ja sen imusolmukkeiden tunnustelu; maksan viskeraalipuolen viiltäminen sappitiehyeiden tutkimusta varten;

6. ruoansulatuskanavan, suoliliepeen sekä mahaimusolmukkeiden ja suoliliepeen imusolmukkeiden (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales* ja *caudales*) silmämääräinen tarkastus;

▼B

7. pernan silmämääräinen tarkastus ja tarvittaessa tunnustelu;

8. munuaisten silmämääräinen tarkastus; tarvittaessa munuaisten ja munuaisimusolmukkeiden (*Lnn. renales*) viiltäminen;

9. rintakalvon ja vatsakalvon silmämääräinen tarkastus;

10. sukuelinten (lukuun ottamatta siitintä, jos se on jo poistettu) silmämääräinen tarkastus;

11. utareiden ja utareimusolmukkeiden silmämääräinen tarkastus;

12. nuorten eläinten navan alueen ja nivelten silmämääräinen tarkastus ja tunnustelu. Epäilyttävissä tapauksissa navan alue on viillettävä ja nivelet avattava; nivelneste on tutkittava.

III LUKU: KOTIELÄIMINÄ PIDETTÄVÄT KAVIOELÄIMET

Kavioeläinten ruhoille ja muille osille on tehtävä seuraavat *post mortem* -tarkastusmenettelyt:

1. pään silmämääräinen tarkastus ja kielen ympäröivästä kudoksesta irrottamisen jälkeen nielun silmämääräinen tarkastus; alaleuan, nieluntakaisen ja korvasylkirauhasen imusolmukkeiden (*Lnn. retropharyngiales, mandibulares* ja *parotidei*) tunnustelu ja tarvittaessa viiltäminen. Suun ja nielun yksityiskohtaista silmämääräistä tarkastusta varten kieli on irrotettava sitä ympäröivästä kudoksesta, se on tarkastettava silmämääräisesti ja sitä on tunnusteltava. Risat on poistettava;

2. keuhkojen, henkitorven ja ruokatorven silmämääräinen tarkastus; keuhkojen tunnustelu; keuhkotyven ja välikarsinan imusolmukkeiden (*Lnn. bifurcationes, eparteriales* ja *mediastinales*) tunnustelu ja tarvittaessa viiltäminen. Henkitorvi ja keuhkoputkien päähaarat on avattava pituussuunnassa, ja keuhkot on viillettävä niiden alimmassa kolmanneksessa kohtisuoraan keuhkoputkiin nähden; nämä viillot eivät kuitenkaan ole tarpeen, jos keuhkoja ei käytetä ihmisravinnoksi;

3. sydänpussin ja sydämen silmämääräinen tarkastus, kun sydän on viilletty pituussuunnassa siten, että kammiot avautuvat ja kammioiden väliseinä halkaistaan;

4. pallean silmämääräinen tarkastus;

5. maksan ja maksaportin imusolmukkeiden (*Lnn. portales*) silmämääräinen tarkastus ja tunnustelu ja tarvittaessa viiltäminen;

6. ruoansulatuskanavan, suoliliepeen sekä mahaimusolmukkeiden ja suoliliepeen imusolmukkeiden (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales* ja *caudales*) silmämääräinen tarkastus; tarvittaessa mahaimusolmukkeiden ja suoliliepeen imusolmukkeiden viiltäminen;

7. pernan silmämääräinen tarkastus ja tarvittaessa tunnustelu;

8. munuaisten silmämääräinen tarkastus ja tunnustelu; tarvittaessa munuaisten ja munuaisimusolmukkeiden (*Lnn. renales*) viiltäminen;

9. rintakalvon ja vatsakalvon silmämääräinen tarkastus;

10. oriiden sukuelinten (lukuun ottamatta siitintä, jos se on jo poistettu) ja tammojen sukuelinten silmämääräinen tarkastus;

11. utareiden ja utareimusolmukkeiden (*Lnn. supramammarii*) silmämääräinen tarkastus ja tarvittaessa utareimusolmukkeiden viiltäminen;

12. nuorten eläinten navan alueen ja nivelten silmämääräinen tarkastus ja tunnustelu. Epäilyttävissä tapauksissa navan alue on viillettävä ja nivelet avattava; nivelneste on tutkittava;

13. harmaat ja valkoiset hevoset on tutkittava melanoosin ja melanoomien varalta olkanivelen alapuolisten lavan lihasten ja imusolmukkeiden (*Lnn. subrhomboidei*) osalta irrottamalla yksi lapa. Munuaiset on paljastettava ja tutkittava viiltämällä koko munuainen.

IV LUKU: KOTIELÄIMINÄ PIDETTÄVÄT SIAT

A. *ANTE MORTEM* -TARKASTUS

1. Toimivaltainen viranomainen voi päättää, että teurastettaviksi tarkoitetuille sioille tehdään *ante mortem* -tarkastus alkuperätilalla. Tässä tapauksessa tilalta saapuneen sikaerän teurastus voidaan sallia ainoastaan, jos:

   a) niiden mukana on X luvun A osassa säädetty terveystodistus;

      ja

▼B

b) noudatetaan 2–5 kohdan vaatimuksia.

2. Alkuperätilalla tapahtuvaan *ante mortem* -tarkastukseen on sisällyttävä:

a) kirjanpidon tai asiakirjojen tarkastus tilalla elintarvikeketjua koskevat tiedot mukaan luettuina;

b) sikojen tutkiminen sen määrittelemiseksi;

i) sairastavatko ne tautia, joka voi tarttua ihmiseen tai eläimiin lihan käsittelyn tai syönnin välityksellä, tai käyttäytyvätkö ne yksittäisten sikojen tai lauman tasolla tavalla, joka on osoituksena tällaisen taudin mahdollisesta esiintymisestä;

ii) ilmeneekö niissä merkkejä epänormaalista käyttäytymisestä tai taudeista, jotka saattavat tehdä lihan ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi;

tai

iii) onko osoituksia siitä tai aihetta epäillä, että niissä voi olla kemiallisia jäämiä määrinä, jotka ylittävät yhteisön lainsäädännössä vahvistetut tasot, tai kiellettyjen aineiden jäämiä.

3. Virkaeläinlääkärin tai hyväksytyn eläinlääkärin on tehtävä *ante mortem* -tarkastus alkuperätilalla. Siat on lähetettävä suoraan teurastettaviksi, ja ne on pidettävä erillään muista sioista.

4. Teurastamossa tehtävä *ante mortem* -tarkastus voidaan rajoittaa:

a) eläinten tunnistetietojen tarkastamiseen;

ja

b) seulontatutkimukseen, jolla varmistetaan, että eläinten hyvinvointia koskevia sääntöjä on noudatettu ja ettei ole merkkejä tilasta, joka voi vaikuttaa haitallisesti ihmisten tai eläinten terveyteen. Virallinen avustaja voi suorittaa kyseisen seulontatutkimuksen.

5. Ellei sikoja ole teurastettu kolmen päivän kuluessa 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun terveystodistuksen antamisesta:

a) jos siat eivät ole lähteneet alkuperätilalta teurastamoon, ne on tutkittava uudelleen ja on annettava uusi terveystodistus;

b) jos siat ovat jo matkalla teurastamoon tai ovat jo teurastamossa, teurastus voidaan sallia sen jälkeen, kun viivästyksen syy on tutkittu, edellyttäen, että eläinlääkäri tekee sioille täydentävän *ante mortem* -tarkastuksen.

B. *POST MORTEM* -TARKASTUS

1. Muiden kuin 2 kohdassa tarkoitettujen sikojen ruhoille ja muille osille tehdään seuraavat *post mortem* -tarkastusmenettelyt:

a) pään ja nielun silmämääräinen tarkastus; alaleuan imusolmukkeiden (*Lnn. mandibulares*) viiltäminen ja tutkiminen; suun, nielun ja kielen silmämääräinen tarkastus;

b) keuhkojen, henkitorven ja ruokatorven silmämääräinen tarkastus; keuhkojen sekä keuhkotyven ja välikarsinan imusolmukkeiden (*Lnn. bifurcationes, eparteriales* ja *mediastinales*) tunnustelu. Henkitorvi ja keuhkoputkien päähaarat on avattava pituussuunnassa, ja keuhkot on viillettävä niiden alimmassa kolmanneksessa kohtisuoraan keuhkoputkiin nähden; nämä viillot eivät kuitenkaan ole tarpeen, jos keuhkoja ei käytetä ihmisravinnoksi;

c) sydänpussin ja sydämen silmämääräinen tarkastus, kun sydän on viilletty pituussuunnassa siten, että kammiot avautuvat ja kammioiden väliseinä halkaistaan;

d) pallean silmämääräinen tarkastus;

e) maksan sekä maksaportin ja haiman imusolmukkeiden (*Lnn. portales*) silmämääräinen tarkastus; maksan ja sen imusolmukkeiden tunnustelu;

f) ruoansulatuskanavan, suoliliepeen, mahaimusolmukkeiden ja suoliliepeen imusolmukkeiden (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales* ja *caudales*) silmämääräinen tarkastus; mahaimusolmukkeiden ja suoliliepeen imusolmukkeiden tunnustelu ja tarvittaessa viiltäminen;

g) pernan silmämääräinen tarkastus ja tarvittaessa tunnustelu;

h) munuaisten silmämääräinen tarkastus; tarvittaessa munuaisten ja munuaisimusolmukkeiden (*Lnn. renales*) viiltäminen;

▼B

i) rintakalvon ja vatsakalvon silmämääräinen tarkastus;

j) sukuelinten (lukuun ottamatta siitintä, jos se on jo poistettu) silmämääräinen tarkastus;

k) utareiden ja utareimusolmukkeiden (*Lnn. supramammarii*) silmämääräinen tarkastus, emakoiden utareimusolmukkeiden viiltäminen;

l) nuorten eläinten navan alueen ja nivelten silmämääräinen tarkastus ja tunnustelu; epäilyttävissä tapauksissa navan alue on viillettävä ja nivelet avattava.

2. Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin tilalta saatujen epidemiologisten tai muiden tietojen perusteella päättää, että lihasioille, joita on pidetty vieroittamisesta asti hallituissa kasvatusolosuhteissa integroiduissa tuotantojärjestelmissä, tehdään joissakin tai kaikissa 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ainoastaan silmämääräiset tarkastukset.

V LUKU: SIIPIKARJA

A. *ANTE MORTEM* -TARKASTUS

1. Toimivaltainen viranomainen voi päättää, että teurastettavaksi tarkoitetulle siipikarjalle tehdään *ante mortem* -tarkastus alkuperätilalla. Tässä tapauksessa tilalta saapuneen siipikarjaparven teurastus sallitaan ainoastaan, jos:

a) niiden mukana on X luvun A osassa säädetty terveystodistus;

ja

b) noudatetaan 2–5 kohdan vaatimuksia.

2. Alkuperätilalla tapahtuvaan *ante mortem* -tarkastukseen on sisällyttävä:

a) kirjanpidon tai asiakirjojen tarkistuksia tilalla elintarvikeketjua koskevat tiedot mukaan luettuina;

b) parven tarkastus sen määrittelemiseksi:

i) sairastavatko linnut tautia, joka voi tarttua ihmiseen tai eläimiin lihan käsittelyn tai syönnin välityksellä, tai käyttäytyvätkö ne tavalla, joka on osoituksena tällaisen taudin mahdollisesta esiintymisestä;

ii) ilmeneekö linnuissa merkkejä epänormaalista käyttäytymisestä tai taudeista, jotka saattavat tehdä lihan ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi;

tai

iii) onko osoituksia siitä, että linnuissa voi olla kemiallisia jäämiä määrinä, jotka ylittävät yhteisön lainsäädännössä vahvistetut tasot, tai kiellettyjen aineiden jäämiä.

3. Virkaeläinlääkärin tai hyväksytyn eläinlääkärin on tehtävä *ante mortem* -tarkastus alkuperätilalla.

4. Teurastamossa tehtävä *ante mortem* -tarkastus voidaan rajoittaa:

a) eläinten tunnistetietojen tarkastamiseen;

ja

b) seulontatutkimukseen, jolla varmistetaan, että eläinten hyvinvointia koskevia sääntöjä on noudatettu ja ettei ole merkkejä tilasta, joka voi vaikuttaa haitallisesti ihmisten tai eläinten terveyteen. Virallinen avustaja voi suorittaa kyseisen seulontatutkimuksen.

5. Ellei lintuja ole teurastettu kolmen päivän kuluessa tarkastuksesta ja 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun terveystodistuksen antamisesta:

a) jos parvi ei ole lähtenyt alkuperätilalta teurastamoon, se on tutkittava uudelleen ja on annettava uusi terveystodistus;

b) jos parvi on jo matkalla teurastamoon tai on jo teurastamossa, teurastus voidaan sallia sen jälkeen, kun viivästyksen syy on tutkittu, edellyttäen, että parvi tutkitaan uudelleen.

6. Jos tilalla ei tehdä *ante mortem* -tarkastusta, virkaeläinlääkärin on tutkittava parvi teurastamolla.

7. Jos linnuissa ilmenee jonkin taudin kliinisiä oireita, niitä ei saa teurastaa ihmisravinnoksi. Tällaiset linnut voidaan kuitenkin lopettaa teurastuslinjalla tavanomaisen teurastuksen päätteeksi, jos noudatetaan

▼B

varotoimenpiteitä patogeenisten organismien leviämisriskin välttämiseksi ja että laitteisto puhdistetaan ja desinfioidaan välittömästi lintujen lopettamisen jälkeen.

8. Hanhenmaksan tuotantoa varten kasvatettavan siipikarjan ja alkuperätilalla teurastetun siipikarjan, jonka sisäelinten poistoa on lykätty, *ante mortem* -tarkastus on tehtävä 2 ja 3 kohdan mukaisesti. Teurastamoon tai leikkaamoon menevien ruhojen mukana, joista ei ole poistettu sisäelimiä, on oltava C osassa esitetyn mallin mukainen todistus.

B. *POST MORTEM* -TARKASTUS

1. Kaikille linnuille on tehtävä *post mortem* -tarkastus I ja III jakson mukaisesti. *Post mortem* -tarkastuksessa virkaeläinlääkärin on lisäksi henkilökohtaisesti tehtävä seuraavat tarkastukset:

   a) lintujen edustavan näytteen sisäelimien ja ruumiin onteloiden päivittäinen tarkastus;

   b) satunnaisesti kustakin samaa alkuperää olevien lintujen erästä valittujen, *post mortem* -tarkastuksessa ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi todettujen linnun osien tai kokonaisten lintujen perusteellinen tarkastus;

   ja

   c) muut tutkimukset, jos on syytä epäillä, että kyseisistä linnuista saatu liha saattaa olla ihmisravinnoksi kelpaamatonta.

2. Hanhenmaksan tuotantoa varten kasvatettavan siipikarjan ja alkuperätilalta saadun siipikarjan, jonka sisäelinten poistoa on viivästetty, *post mortem* -tarkastuksessa on tarkastettava myös terveystodistus, jonka on oltava ruhojen mukana. Kun tällaiset ruhot kuljetetaan suoraan tilalta leikkaamoon, *post mortem* -tarkastus on tehtävä leikkaamossa.

▼B

C. TERVEYSTODISTUKSEN MALLI

TERVEYSTODISTUS

hanhenmaksan tuotantoa varten tarkoitetulle ja alkuperätilalla teurastetulle,viivästetyn sisäelinten poiston kohteena olevalle siipikarjalle

Toimivaltainen yksikkö: .....

Nro: .....

1. Sellaisten ruhojen tunnistetiedot, joista ei ole poistettu sisäelimiä

   Laji: .....

   Lukumäärä: .....

2. Sellaisten ruhojen alkuperä, joista ei ole poistettu sisäelimiä

   Tilan osoite: .....

3. Sellaisten ruhojen määräpaikka, joista ei ole poistettu sisäelimiä

   Ruhot, joista ei ole poistettu sisäelimiä, kuljetetaan seuraavaan leikkaamoon: .....

   .....

4. Ilmoitus

   Allekirjoittanut vakuuttaa, että

   — edellä kuvatut linnut, joista ei ole poistettu sisäelimiä, on tarkastettu ennen teurastusta edellä mainitulla tilalla ..... (kellonaika) ..... (päivämäärä) ja todettu terveiksi

   — kyseisiä eläimiä koskeva kirjanpito ja asiakirjat täyttivät lakisääteiset vaatimukset eivätkä estä lintujen teurastamista.

.....

(paikka)

.....

(päiväys)

Leima

.....

(Virkaeläinlääkärin tai hyväksytyn eläinlääkärin allekirjoitus)

▼B

VI LUKU: TARHATUT JÄNISELÄIMET

Tarhattuihin jäniseläimiin sovelletaan samoja vaatimuksia kuin siipikarjaan.

VII LUKU: TARHATTU RIISTA

A. ***Ante mortem* -tarkastus**

1. *Ante mortem* -tarkastus voidaan tehdä alkuperätilalla, jos asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä III olevassa III jaksossa säädetyt vaatimukset täyttyvät. Tässä tapauksessa *ante mortem* -tarkastuksen tekee virkaeläinlääkäri tai hyväksytty eläinlääkäri.

2. Tilalla tehtävään *ante mortem* -tarkastukseen on sisällyttävä kirjanpidon tai asiakirjojen tarkistuksia tilalla elintarvikeketjua koskevat tiedot mukaan luettuina.

3. Jos *ante mortem* -tarkastus tehdään enintään kolme päivää ennen eläinten saapumista teurastamoon ja eläimet toimitetaan teurastamoon elävinä, teurastamossa tehtävä *ante mortem* -tarkastus voidaan rajoittaa:

   a) eläinten tunnistetietojen tarkastamiseen;

      ja

   b) seulontatutkimukseen, jolla varmistetaan, että eläinten hyvinvointia koskevia sääntöjä on noudatettu ja ettei ole merkkejä tilasta, joka voi vaikuttaa haitallisesti ihmisten tai eläinten terveyteen.

4. Tilalla tarkastettujen elävien eläinten mukana on oltava X luvun A osassa esitetyn mallin mukainen todistus. Tilalla tarkastettujen ja teurastettujen eläinten mukana on oltava X luvun B osassa esitetyn mallin mukainen todistus.

B. ***Post mortem* -tarkastus**

1. Tähän tarkastukseen on sisällyttävä muuttuneiden tai muuten epäilyttävien eläinten osien tunnustelu ja tarpeen mukaan viiltäminen.

2. Nautaeläinten, lampaiden, kotieläiminä pidettävien sikojen ja siipikarjan post mortem -tarkastusmenettelyjä on sovellettava tarhatun riistan vastaaviin lajeihin.

3. Jos eläimet on teurastettu tilalla, teurastamon virkaeläinlääkärin on tarkistettava niiden mukana oleva todistus.

VIII LUKU: LUONNONVARAINEN RIISTA

A. ***Post mortem* -tarkastus**

1. Luonnonvarainen riista on tarkastettava niin pian kuin mahdollista sen jälkeen, kun se on otettu sisään riistankäsittelylaitokseen.

2. Virkaeläinlääkärin on otettava huomioon vakuutus tai tieto, jonka eläimen metsästyksessä mukana ollut koulutettu henkilö on antanut asetuksen (EY) N:o 853/2004 mukaisesti.

3. *Post mortem* -tarkastuksen aikana virkaeläinlääkärin on suoritettava:

   a) ruhon, sen onteloiden ja tapauksen mukaan elinten silmämääräinen tarkastelu:

      i) muusta kuin metsästyksestä aiheutuneiden poikkeavuuksien havaitsemiseksi. Tässä tarkoituksessa diagnoosi voi perustua tietoihin, jotka koulutettu henkilö on antanut eläimen käyttäytymisestä ennen sen tappamista;

      ii) tarkistaakseen, että kuolema ei johdu muista syistä kuin metsästyksestä.

      Jos arvio ei ole mahdollinen pelkän silmämääräisen tarkastelun perusteella, on suoritettava laajempi tarkastus laboratoriossa;

   b) aistinvaraisten poikkeavuuksien tarkastelu;

   c) tapauksen mukaan elinten tunnustelu;

   d) jos on vakavat perusteet epäillä jäämien tai vierasaineiden esiintymistä, tutkimus ottamalla näytteitä muista kuin metsästyksestä aiheutuneista jäämistä, ympäristösaasteet mukaan luettuina. Kun tällaisten epäilyjen perusteella tehdään laajempi tarkastus, eläinlääkärin on odotettava, kunnes tutkimus tehdään loppuun, ennen kuin hän arvioi kaikki saman

▼B

metsästyksen yhteydessä tapetut riistaeläimet tai ne osat, joiden epäillään olevan samalla tavalla poikkeavia;

e) sellaisten ominaisuuksien tutkiminen, jotka ovat merkkejä siitä, että liha muodostaa riskin terveydelle, mukaan luettuina:

i) elävän eläimen epänormaali käyttäytyminen tai yleistilan häiriö metsästäjän ilmoituksen mukaan;

ii) kasvaimet tai paiseet, jos niitä on lukuisia tai jos niitä esiintyy eri sisäelimissä tai lihaksissa;

iii) niveltulehdus, kivestulehdus, maksan tai pernan patologiset muutokset, suoliston tai navan alueen tulehdukset;

iv) ruumiin onteloissa, vatsassa tai suolissa tai virtsassa olevat, muusta kuin metsästyksestä peräisin olevat vierasaineet, kun keuhkopussi tai vatsakalvo on värjäytynyt (kun kyseiset sisäelimet ovat jäljellä);

v) loiset;

vi) huomattava kaasujen muodostuminen ruuansulatusjärjestelmässä ja sisäelinten värjäytyminen (kun nämä sisäelimet ovat jäljellä);

vii) lihaskudosten tai elinten värin, koostumuksen tai hajun huomattavat poikkeamat;

viii) vanhat avomurtumat;

ix) kuihtuminen ja/tai yleinen tai paikallinen ödeema;

x) merkkejä tuoreista keuhkopussin tai vatsakalvon kiinnikkeistä;

ja

xi) muut ilmeiset ulkoiset muutokset kuten mätäneminen.

4. Jos virkaeläinlääkäri sitä vaatii, selkäranka ja pää on halkaistava pituussuunnassa.

5. Jos on kyse luonnonvaraisesta pienriistasta, jonka sisäelimiä ei ole poistettu heti tappamisen jälkeen, virkaeläinlääkärin on suoritettava *post mortem* -tarkastus samaa alkuperää olevista eläimistä otetulle edustavalle näytteelle. Jos tarkastuksessa todetaan ihmisiin tarttuva tauti tai jokin 3 kohdan e alakohdassa kuvatuista ominaisuuksista, virkaeläinlääkärin on tehtävä lisätarkastuksia koko erälle sen määrittämiseksi, onko koko erä luokiteltava ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi vai onko jokainen ruho tarkastettava erikseen.

6. Epäilyttävissä tapauksissa virkaeläinlääkäri voi tehdä eläinten asianomaisten osien lisäviiltoja ja lisätarkastuksia lopullisen diagnoosin tekemistä varten.

B. **Tarkastusten perusteella tehtävät päätökset**

Edellä II jakson V luvussa tarkoitettujen tapauksien lisäksi liha, jossa *post mortem* -tarkastuksen aikana todetaan jokin A osan 3 kohdan e alakohdassa luetelluista ominaisuuksista, on luokiteltava ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi.

IX LUKU: ERITYISET VAARAT

A. **Tarttuvat spongiformiset enkefalopatiat**

Tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden osalta virallisia tarkastuksia tehtäessä on otettava huomioon asetuksen (EY) N:o 999/2001 vaatimukset ja muu asiaankuuluva yhteisön lainsäädäntö.

B. **Kystikerkoosi**

1. Vähimmäisvaatimuksena yli 6 viikon ikäisten nautaeläinten ja sikojen tutkimiseksi kystikerkoosin varalta ovat I ja IV luvussa kuvatut *post mortem* -tarkastusmenettelyt. Lisäksi voidaan käyttää erityisiä serologisia kokeita. Yli 6 viikon ikäisten nautaeläinten osalta puremalihasten viiltäminen *post mortem* -tarkastuksessa ei ole pakollista, jos käytetään erityistä serologista koetta. Sama koskee yli 6 viikon ikäisiä nautaeläimiä, jotka on kasvatettu virallisesti kystikerkoosista vapaaksi todetulla tilalla.

2. Cysticercus-loisen saastuttama liha on todettava ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi. Jos eläin ei ole kuitenkaan saanut yleistä Cysticercus-tartuntaa, muut kuin saastuneet eläimenosat voidaan luokitella ihmisravinnoksi kelpaaviksi sen jälkeen, kun niille on suoritettu kylmäkäsittely.

▼B

C. **Trikinoosi**

1. Sikojen (kotieläiminä pidettyjen, tarhatun riistan ja luonnonvaraisen riistan), kavioeläinten ja muiden trikiinitartunnalle alttiiden lajien ruhot on tutkittava trikinoosin varalta sovellettavan yhteisön lainsäädännön mukaisesti ellei kyseisessä lainsäädännössä toisin säädetä.

2. Trikiinien saastuttamien eläinten liha on todettava ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi.

D. **Räkätauti**

1. Kavioeläimet on tapauksen mukaan tutkittava räkätaudin varalta. Kavioeläinten tutkimiseen räkätaudin varalta kuuluu henkitorven, kurkunpään, nenäonteloiden, sivuonteloiden ja niiden haarautumien limakalvojen huolellinen tutkiminen sen jälkeen, kun pää on halkaistu pituussuunnassa ja sierainten väliseinä viilletty.

2. Hevosista, joilla on todettu räkätauti, saatu liha on todettava ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi.

E. **Tuberkuloosi**

1. Jos eläimen tuberkuliinikoereaktio on positiivinen tai epäselvä tai on muita syitä epäillä tartuntaa, se on teurastettava muista eläimistä erillään noudattaen varotoimia, jotta vältetään muiden ruhojen ja teurastuslinjan saastumisvaara sekä teurastamossa läsnä olevan henkilökunnan tartuntavaara.

2. Kaikki sellaisten eläinten liha, joiden *post mortem* -tarkastuksessa on tullut ilmi paikallisia tuberkuloosimuutoksia useissa elimissä tai useissa ruhon osissa, on todettava ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi. Jos tuberkuloosimuutoksia on tullut ilmi vain yhden elimen tai ruhon osan imusolmukkeissa, ainoastaan kyseinen elin tai ruhon osa ja siihen liittyvät imusolmukkeet on todettava ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi.

F. **Luomistauti (bruselloosi)**

1. Jos eläimen bruselloosikoereaktio on positiivinen tai epäselvä tai on muita syitä epäillä tartuntaa, se on teurastettava muista eläimistä erillään noudattaen varotoimia, jotta vältetään muiden ruhojen ja teurastuslinjan saastumisvaara sekä teurastamossa läsnä olevan henkilökunnan tartuntavaara.

2. Sellaisten eläinten liha, joiden *post mortem* -tarkastuksessa on tullut ilmi akuutti bruselloositulehdus, on todettava ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi. Jos eläimen bruselloosikoereaktio on positiivinen tai epäselvä, utareet, sukuelimet ja veri on todettava ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi, vaikka tulehdusta ei todettaisi.

▼B

X LUKU: TERVEYSTODISTUKSEN MALLI

A. ELÄVIÄ ELÄIMIÄ KOSKEVA TERVEYSTODISTUKSEN MALLI

TERVEYSTODISTUS

tilalta teurastamoon kuljetettaville eläville eläimille

Toimivaltainen yksikkö: .....

Nro: .....

1. Eläinten tunnistetiedot

Laji: .....

Eläinten lukumäärä: .....

Tunnistusmerkintä: .....

2. Eläinten alkuperä

Alkuperätilan osoite: .....

Eläintenpitopaikan tunnistetiedot (*): .....

3. Eläinten määräpaikka

Eläimet kuljetetaan seuraavaan teurastamoon: .....

seuraavalla kuljetusvälineellä: .....

4. Muut asiaan vaikuttavat tiedot

.....

5. Vakuutus

Allekirjoittanut vakuuttaa, että

— edellä kuvatut eläimet on tarkastettu ennen teurastusta edellä mainitulla tilalla ..... (kellonaika) ..... (päivämäärä) ja todettu terveiksi

— kyseisiä eläimiä koskeva kirjanpito ja asiakirjat täyttivät lakisääteiset vaatimukset eivätkä estä eläinten teurastamista.

.....

(paikka)

.....

(päiväys)

Leima

.....

(Virkaeläinlääkärin tai hyväksytyn eläinlääkärin allekirjoitus)

(*) Merkintä ei pakollinen.

▼B

B. TILALLA TEURASTETTUJA ELÄIMIÄ KOSKEVAN TERVEYSTODISTUKSEN MALLI

TERVEYSTODISTUS

tilalla teurastetuille eläimille

Toimivaltainen yksikkö: .....

Nro: .....

1. Eläinten tunnistetiedot

Laji: .....

Eläinten lukumäärä: .....

Tunnistusmerkintä: .....

2. Eläinten alkuperä

Alkuperätilan osoite: .....

Eläintenpitopaikan tunnistetiedot (*): .....

3. Eläinten määräpaikka

Eläimet kuljetetaan seuraavaan teurastamoon: .....

.....

seuraavalla kuljetusvälineellä: .....

4. Muut asiaan vaikuttavat tiedot

.....

5. Vakuutus

Allekirjoittanut vakuuttaa, että

— edellä kuvatut eläimet on tarkastettu ennen teurastusta edellä mainitulla tilalla ..... (kellonaika) ..... (päivämäärä) ja todettu terveiksi

— eläimet teurastettiin tilalla ..... (kellonaika) ..... (päivämäärä), ja teurastus ja verenlasku suoritettiin asianmukaisesti

— kyseisiä eläimiä koskeva kirjanpito ja asiakirjat täyttivät lakisääteiset vaatimukset eivätkä estä eläinten teurastamista.

.....
(paikka)

.....
(päiväys)

Leima

.....
(Virkaeläinlääkärin tai hyväksytyn eläinlääkärin allekirjoitus)

(*) Merkintä ei pakollinen.

▼B

LIITE II

ELÄVÄT SIMPUKAT

I LUKU: SOVELTAMISALA

Tätä liitettä sovelletaan eläviin simpukoihin ja vastaavasti eläviin piikkinahkaisiin, eläviin vaippaeläimiin ja eläviin merikotiloihin.

II LUKU: LUOKITELLUILTA TUOTANTOALUEILTA PERÄISIN OLEVIEN ELÄVIEN SIMPUKOIDEN VIRALLINEN VALVONTA

A. TUOTANTO- JA UUDELLEENSIJOITUSALUEIDEN LUOKITTELU

1. Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava luokittelemiensa tuotanto- ja uudelleensijoitusalueiden sijainti ja rajat. Tarvittaessa se voi toimia yhteistyössä elintarvikealan toimijan kanssa.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on luokiteltava tuotantoalueet, joilta se sallii elävien simpukoiden pyynnin, kolmeen luokkaan ulostekontaminaation perusteella. Tarvittaessa se voi toimia yhteistyössä elintarvikealan toimijan kanssa.

3. Toimivaltainen viranomainen voi luokitella A-luokan alueiksi alueet, joilta eläviä simpukoita voidaan pyytää sellaisenaan elintarvikkeena käytettäväksi. Näiltä alueilta peräisin olevien elävien simpukoiden on täytettävä asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä III olevan VII jakson V luvussa säädetyt elävien simpukoiden terveysvaatimukset.

▼M2

4. Toimivaltainen viranomainen voi luokitella B-luokan alueiksi alueet, joilta eläviä simpukoita voidaan pyytää ja saattaa markkinoille ihmisravintona käytettäväksi vasta sen jälkeen kun ne on käsitelty puhdistamossa tai ne ovat olleet uuteen paikkaan sijoitettuina, jotta ne täyttävät edellä 3 kohdassa tarkoitetut terveysvaatimukset. Näiltä alueilta kerätyt elävät simpukat eivät saa ylittää raja-arvoa, joka on 4 600 *E. coli* -bakteeria 100 gramman suuruista liha- ja vaippaonteloneste-erää kohti. Analyysin vertailumenetelmä on viidellä putkella ja kolmella laimennuksella tehtävä MPN-koe (Most Probable Number, todennäköisin lukumäärä), joka on määritelty standardissa ISO 16649-3. Vaihtoehtoisia menetelmiä voidaan käyttää, jos ne on validoitu tämän vertailumenetelmän avulla standardin EN/ISO 16140 kriteerien mukaisesti.

5. Toimivaltainen viranomainen voi luokitella C-luokan alueiksi alueet, joilta eläviä simpukoita voidaan pyytää ja saattaa markkinoille vasta sen jälkeen kun ne ovat olleet uuteen paikkaan sijoitettuina pitkän ajanjakson, jotta ne täyttäisivät edellä 3 kohdassa tarkoitetut terveysvaatimukset. Näiltä alueilta kerätyt elävät simpukat eivät saa ylittää raja-arvoa, joka on 46 000 *E. coli* -bakteeria 100 gramman suuruista liha- ja vaippaonteloneste-erää kohti. Analyysin vertailumenetelmä on viidellä putkella ja kolmella laimennuksella tehtävä MPN-koe, joka on määritelty standardissa ISO 16649-3. Vaihtoehtoisia menetelmiä voidaan käyttää, jos ne on validoitu tämän vertailumenetelmän avulla standardin EN/ISO 16140 kriteerien mukaisesti.

▼B

6. Jos toimivaltainen viranomainen päättää periaatteessa luokitella tuotanto- tai uudelleensijoitusalueen, sen on:

   a) tutkittava kaikki ihmis- tai eläinperäiset epäpuhtauksien lähteet, jotka voivat olla saastumisen lähteitä tuotantoalueella;

   b) tutkittava sellaisten orgaanisten epäpuhtauksien määrät, joita eri vuodenaikoina esiintyy, ottaen huomioon kausivaihtelut valuma-alueen ihmis- ja eläinpopulaatioissa, sademäärälukemat, jäteveden käsittely jne.;

   c) määritettävä epäpuhtauksien liikkeet tuotantoalueen virtausmallien, batymetrian ja vuorovesikierron avulla;

   ja

   d) laadittava tuotantoalueella simpukoiden näytteenotto-ohjelma, joka perustuu olemassa olevien tietojen tarkasteluun ja jossa näytteiden lukumäärällä, näytteenottokohtien maantieteellisellä jakaumalla ja näytteenottotiheydellä on varmistettava, että analyysin tulokset ovat tutkittavan alueen osalta niin edustavia kuin mahdollista.

▼B

B. LUOKITELTUJEN UUDELLEENSIJOITUS- JA TUOTANTOALUEIDEN VALVONTA

1. Luokiteltuja uudelleensijoitus- ja tuotantoalueita on valvottava määräajoin, jotta voidaan tarkastaa:

   a) että elävien simpukoiden alkuperän ja määräpaikan suhteen ei ole väärinkäytöksiä;

   b) elävien simpukoiden mikrobiologinen laatu suhteessa tuotantoalueisiin ja uudelleensijoitusalueisiin;

   c) toksiinia tuottavan planktonin esiintyminen tuotantovesissä ja uudelleensijoitusalueiden vesissä sekä biotoksiinien esiintyminen elävissä simpukoissa;

   ja

   d) kemiallisten vierasaineiden esiintyminen elävissä simpukoissa.

2. Edellä olevan 1 kohdan b, c ja d alakohdan täytäntöönpanemiseksi on laadittava näytteenottosuunnitelmat, joiden mukaan kyseiset tarkastukset tehdään määräajoin tai tapauksen mukaan, jos pyyntiajankohdat ovat epäsäännöllisiä. Näytteenottokohtien maantieteellisellä jakaumalla ja näytteenottotiheydellä on varmistettava, että analyysin tulokset ovat tutkittavan alueen osalta niin edustavia kuin mahdollista.

3. Elävien simpukoiden mikrobiologisen laadun tarkastamiseksi toteutettavissa näytteenottosuunnitelmissa on erityisesti otettava huomioon:

   a) todennäköiset ulostekontaminaation vaihtelut;

   b) edellä A osan 6 kohdassa tarkoitetut tekijät.

4. Toksiinia tuottavan planktonin esiintymisen tarkastamiseksi tuotantovesissä ja uudelleensijoitusalueiden vesissä sekä biotoksiinien esiintymisen tarkastamiseksi elävissä simpukoissa toteutettavissa näytteenottosuunnitelmissa on otettava erityisesti huomioon mahdolliset merellisiä biotoksiineja sisältävän planktonin vaihtelut. Näytteenoton on sisällettävä:

   a) säännöllinen näytteenotto toksiineja sisältävän planktonin koostumuksessa ja sen maantieteellisessä levinneisyydessä tapahtuvien muutosten havaitsemiseksi. Jos simpukoiden lihassa todetaan toksiinien kertymistä, tuloksia on seurattava tehostetulla näytteenotolla;

   b) säännölliset toksisuustutkimukset, joissa käytetään taudin esiintymisalueelta saatuja saastumiselle herkimpiä simpukoita.

5. Näytteet simpukoissa olevien toksiinien analysoimiseksi on yleensä otettava viikoittain aikoina, jolloin pyynti on sallittua. Näytteenottotiheyttä voidaan harventaa erityisillä alueilla tai erityisten simpukkalajien osalta, jos toksiinien tai kasviplanktonin esiintymistä koskevan riskienarvioinnin perusteella voidaan olettaa, että toksisten jaksojen riski on erittäin matala. Näytteenottotiheyttä on lisättävä, jos riskienarvioinnin perusteella voidaan olettaa, ettei viikoittainen näytteenotto riitä. Riskienarviointia on tarkasteltava uudelleen määräajoin, jotta voidaan arvioida toksiinien esiintymisriski kyseisten alueiden elävissä simpukoissa.

6. Kun saatavilla on tiedot toksiinien kertymisasteista samalla alueella kasvavan tietyn ryhmän lajien osalta, indikaattorilajina voidaan käyttää lajia, jonka kertymisaste on korkein. Näin voidaan sallia ryhmän kaikkien lajien hyödyntäminen, jos indikaattorilajin toksiinitasot ovat säännösten mukaisia rajoja alhaisemmat. Jos indikaattorilajin toksiinitasot ylittävät säännösten mukaiset rajat, muiden lajien pyynti voidaan sallia ainoastaan siinä tapauksessa, että kyseisten lajien lisäanalyysit osoittavat niiden toksiinitasojen alittavan kyseiset rajat.

7. Planktonin seurannan osalta näytteiden tulee olla vesialueen osalta edustavia, ja niistä on saatava tietoa toksisten lajien esiintymisestä sekä populaatiosuuntauksista. Jos toksisissa populaatioissa havaitaan muutoksia, jotka voivat johtaa toksiinien kertymiseen, simpukoiden näytteenottotiheyttä on lisättävä tai alueet on suljettava varotoimena toksiinianalyysien tulosten saamiseen saakka.

▼B

8. Kemiallisten vierasaineiden tarkastamiseksi toteutettavien näytteenotto-suunnitelmien avulla on voitava havaita, ylittyvätkö komission asetuksessa (EY) N:o 466/2001 ([1]) tarkoitetut määrät.

C. VALVONNAN JÄLKEEN TEHTÄVÄT PÄÄTÖKSET

1. Jos näytteenoton tulokset osoittavat, että simpukoiden terveysvaatimukset eivät täyty tai että simpukat voivat muuten aiheuttaa riskin ihmisten terveydelle, toimivaltaisen viranomaisen on suljettava kyseinen tuotantoalue ja estettävä elävien simpukoiden pyynti. Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin luokitella tuotantoalueen uudelleen B- tai C-luokan alueeksi, jos se täyttää A osassa olevat olennaiset perusteet eikä siitä aiheudu riskiä ihmisten terveydelle.

2. Toimivaltainen viranomainen voi avata suljetun alueen uudelleen ainoastaan, jos simpukat täyttävät jälleen yhteisön lainsäädännön mukaiset terveysvaatimukset. Jos toimivaltainen viranomainen sulkee tuotannon planktonin esiintymisen tai simpukoiden liian korkeiden toksiinitasojen vuoksi, sen avaamiseksi uudelleen on saatava säännösten mukaiset rajat alittava tulos kahdesta peräkkäisestä kokeesta, joiden tekemisen välillä on oltava vähintään 48 tuntia. Toimivaltainen viranomainen voi ottaa päätöstä tehdessään huomioon kasviplanktonin kehityssuuntauksia koskevia tietoja. Jos tietyn alueen toksisuuden muutoksista on olemassa luotettavat tiedot ja saatavilla on tuoreet tiedot toksisuuden vähenemissuuntauksesta, toimivaltainen viranomainen voi päättää avata uudelleen alueen, jonka osalta yhden näytteenoton perusteella saadut tulokset alittavat säännösten mukaisen rajan.

D. VALVONTAA KOSKEVAT LISÄVAATIMUKSET

1. Toimivaltaisen viranomaisen on seurattava luokiteltuja tuotantoalueita, joilla se on kieltänyt simpukoiden pyynnin tai joilla se on asettanut pyyntiin sovellettavia erityisedellytyksiä, sen varmistamiseksi, ettei markkinoille saateta ihmisten terveydelle haitallisia tuotteita.

2. Edellä B osan 1 kohdassa tarkoitetun uudelleensijoitus- ja tuotantoalueiden valvonnan lisäksi on perustettava valvontajärjestelmä laboratoriokokeineen lopputuotetta koskevien vaatimusten täyttymisen toteamiseksi elintarvikealan toimijoiden osalta tuotannon, jalostuksen ja jakelun kaikissa vaiheissa. Tällä valvontajärjestelmällä on erityisesti tarkoitus todentaa, että merellisten biotoksiinien ja vierasaineiden määrä ei ylitä turvallisuusrajoja ja että simpukoiden mikrobiologinen laatu ei aiheuta vaaraa ihmisten terveydelle.

E. KIRJAAMINEN JA TIETOJENVAIHTO

Toimivaltaisen viranomaisen on:

a) laadittava ja pidettävä ajan tasalla niiden hyväksyttyjen tuotantoalueiden ja uudelleensijoitusalueiden luettelo, joista eläviä simpukoita saa kerätä tämän liitteen vaatimusten mukaisesti; luettelossa on ilmoitettava yksityiskohtaisesti alueiden sijainti ja rajat sekä mainittava alueen luokka. Tämä luettelo on annettava tiedoksi niille, joita tämä liite koskee, kuten tuottajille, kerääjille sekä puhdistamojen ja lähettämöjen hoitajille;

b) ilmoitettava välittömästi niille, joita tämä liite koskee, kuten tuottajille, kerääjille sekä puhdistamojen ja lähettämöjen hoitajille, kaikista tuotantoalueen sijainnin, rajojen tai luokan muutoksista tai sen sulkemisesta väliaikaisesti tai lopullisesti;

ja

c) toimittava viivyttelemättä, jos tässä liitteessä säädetyt tarkastukset osoittavat, että tuotantoalue on suljettava, luokiteltava uudelleen tai että se voidaan avata uudelleen.

F. ELINTARVIKEALAN TOIMIJAN OMAVALVONTA

Tehdessään päätöstä tuotantoalueiden luokituksesta, avaamisesta tai sulkemisesta toimivaltainen viranomainen voi ottaa huomioon elintarvikealan toimijoiden tai elintarvikealan toimijoita edustavan organisaation toteuttamien tarkastusten tulokset. Tällaisessa tapauksessa toimivaltaisen viranomaisen on pitänyt nimetä analyysin suorittava laboratorio, ja tarvittaessa näytteenotto ja analyysi on pitänyt suorittaa toimivaltaisen viranomaisen ja kyseisten toimijoiden tai kyseisen organisaation välillä sovitun menettelyn mukaisesti.

([1]) EYVL L 77, 16.3.2001, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 665/2004 (EUVL L 104, 8.4.2004, s. 48).

▼B

III LUKU: LUOKITELTUJEN TUOTANTOALUEIDEN ULKOPUOLELLA PYYDETTYJEN *PECTINIDAE*-HEIMOON KUULUVIEN SIMPUKOIDEN VIRALLINEN VALVONTA

Luokiteltujen tuotantoalueiden ulkopuolella pyydettyjen *pectinidae*-heimoon kuuluvien simpukoiden virallinen valvonta on suoritettava kalahuutokaupassa, lähettämöissä ja jalostuslaitoksissa. Virallisen valvonnan avulla on todennettava, täyttävätkö elävät simpukat asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä III olevassa VII jakson V luvussa asetetut terveysvaatimukset ja saman asetuksen liitteessä III olevassa VII jakson IX luvussa asetetut muut vaatimukset.

▼B

LIITE III

KALASTUSTUOTTEET

I LUKU: TUOTANNON JA MARKKINOILLE SAATTAMISEN VIRALLINEN VALVONTA

1. Kalastustuotteiden tuotannon ja markkinoille saattamisen viralliseen valvontaan on kuuluttava erityisesti:

   a) saaliin purkamisen ja ensimmäisen myynnin hygieniaolosuhteiden säännöllinen tarkastaminen;

   b) alusten ja maalla sijaitsevien laitosten tarkastaminen säännöllisin väliajoin, kalahuutokaupat ja tukkutorit mukaan lukien, erityisesti seuraavien tarkastamiseksi:

      i) tarvittaessa, täyttyvätkö hyväksymisen edellytykset edelleen;

      ii) käsitelläänkö kalastustuotteita asianmukaisesti;

      iii) noudatetaanko hygienia- ja lämpötilavaatimuksia;

      ja

      iv) laitosten, myös alusten, ja niiden välineiden ja laitteiden puhtaus sekä henkilökunnan hygienia;

      ja

   c) varastointi- ja kuljetusolosuhteiden tarkastaminen.

2. Kuitenkin, jollei 3 kohdasta muuta johdu, alusten virallinen valvonta:

   a) voidaan suorittaa silloin, kun alukset käyvät jonkin jäsenvaltion satamassa;

   b) koskee kaikkia aluksia, jotka purkavat kalastustuotteita yhteisön satamissa lippuvaltiosta riippumatta;

      ja

   c) voidaan tarvittaessa, kun aluksen virallisen valvonnan suorittaa aluksen lippuvaltion toimivaltainen viranomainen, suorittaa aluksen ollessa merellä tai toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan satamassa.

3. a) Kun kyseessä on jonkin jäsenvaltion lipun alla purjehtivan tehdas- tai pakastusaluksen tarkastus, joka suoritetaan aluksen hyväksymiseksi, lippujäsenvaltion toimivaltainen viranomainen suorittaa tarkastukset 3 artiklan vaatimusten mukaisesti kiinnittäen erityistä huomiota 3 artiklan 2 kohdassa vahvistettuihin määräaikoihin. Toimivaltainen viranomainen voi tarvittaessa tarkastaa aluksen merellä taikka muun jäsenvaltion tai kolmannen maan satamassa.

   b) Jos aluksen lippujäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on myöntänyt alukselle ehdollisen hyväksynnän 3 artiklan mukaisesti, kyseinen toimivaltainen viranomainen voi valtuuttaa:

      i) toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen;

      tai

      ii) sellaisen kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen, joka mainitaan 11 artiklan mukaisesti laaditussa luettelossa kolmansista maista, joista on sallittua tuoda kalastustuotteita; suorittamaan uusintatarkastuksen lopullisen hyväksynnän antamiseksi tai ehdollisen hyväksynnän voimassaolon jatkamiseksi 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti tai hyväksynnän ottamiseksi uudelleen tarkasteluun 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Kyseinen toimivaltainen viranomainen voi tarvittaessa tarkastaa aluksen merellä taikka muun jäsenvaltion tai kolmannen maan satamassa.

4. Jos jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen valtuuttaa toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen suorittamaan tarkastuksia puolestaan 3 kohdan mukaisesti, näiden kahden maan toimivaltaisten viranomaisten on sovittava tarkastusten edellytyksistä. Edellytyksillä on erityisesti varmistettava, että aluksen lippujäsenvaltion toimivaltainen viranomainen saa selvitykset tarkastusten tuloksista ja mahdollisista puutteista vaatimustenmukaisuudessa viipymättä, jotta se voi toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.

▼B

II LUKU: KALASTUSTUOTTEIDEN VIRALLINEN VALVONTA

Kalastustuotteiden viralliseen valvontaan on sisällyttävä ainakin seuraavaa:

A. AISTINVARAISET TUTKIMUKSET

Tuotannon, jalostuksen ja jakelun kaikissa vaiheissa on tehtävä aistinvaraisia pistokokeita. Kokeiden yksi tavoite on todentaa, että yhteisön lainsäädännön mukaiset tuoreusvaatimukset täyttyvät. Tähän sisältyy erityisesti se, että kalastustuotteiden todetaan tuotannon, jalostuksen ja jakelun kaikissa vaiheissa vähintään ylittävän yhteisön lainsäädännössä vahvistetut tuoreuden perusvaatimukset.

B. TUOREUSINDIKAATTORIT

Jos aistinvaraisessa tutkimuksessa epäillään kalastustuotteiden tuoreutta, voidaan ottaa näytteitä ja tehdä laboratoriokokeet emäksisen haihtuvan kokonaistypen (TVB-N) ja trimetyyliamiinitypen (TMA-N) määrien kartoittamiseksi.

Toimivaltaisen viranomaisen on käytettävä yhteisön lainsäädännössä vahvistettuja kriteerejä.

Jos aistinvaraisen tutkimuksen perusteella on aihetta epäillä muiden sellaisten edellytysten olemassaoloa, jotka voivat vaikuttaa ihmisten terveyteen, on asian todentamiseksi otettava asianmukaiset näytteet.

C. HISTAMIINI

Histamiinin pistokokeet on tehtävä yhteisön lainsäädännön mukaisesti sallittujen tasojen noudattamisen todentamiseksi.

D. JÄÄMÄT JA VIERASAINEET

On toteutettava seurantajärjestelyjä jäämien ja vierasaineiden tasojen valvomiseksi yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

E. MIKROBIOLOGISET KOKEET

Mikrobiologisia kokeita on tehtävä tarvittaessa yhteisön lainsäädännössä määritettyjen asiaa koskevien sääntöjen ja perusteiden mukaisesti.

F. LOISET

Pistokokeita on suoritettava loisia koskevan yhteisön lainsäädännön noudattamisen todentamiseksi.

G. MYRKYLLISET KALASTUSTUOTTEET

On suoritettava kokeita sen varmistamiseksi, että seuraavia kalastustuotteita ei saateta markkinoille:

▼M2

1. Seuraavien heimojen myrkyllisistä kaloista saatuja kalastustuotteita ei saa saattaa markkinoille: *Tetraodontidae, Molidae, Diodontidae* ja *Canthigasteridae*. *Gempylidae*-heimoon, erityisesti *Ruvettus pretiosus*- ja *Lepidocybium flavobrunneum* -lajeihin, kuuluvia tuoreita, valmistettuja ja jalostettuja kalastustuotteita saa saattaa markkinoille ainoastaan kääreityssä tai pakatussa muodossa, ja niihin on tehtävä asianmukaiset pakkausmerkinnät, joissa kuluttajalle annetaan tietoa valmistus- tai kypsentämismenetelmistä ja riskistä, joka koskee sellaisten aineiden esiintymistä, joilla voi olla gastrointestinaalisia haittavaikutuksia. Pakkausmerkinnässä on oltava yleisesti käytetyn nimen lisäksi tieteellinen nimi.

▼B

2. biotoksiinia kuten Ciguateraa tai muita ihmisten terveydelle vaarallisia myrkkyjä sisältäviä kalastustuotteita. Simpukoista, piikkinahkaisista, vaippaeläimistä ja merikotiloista saatuja kalastustuotteita voidaan kuitenkin saattaa markkinoille, jos ne on tuotettu asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä III olevan VII jakson säännösten mukaisesti ja jos ne täyttävät kyseisen jakson V luvun 2 kohdan vaatimukset.

▼B

III LUKU: VALVONNAN PERUSTEELLA TEHTÄVÄT PÄÄTÖKSET

Kalastustuotteet on luokiteltava ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi, jos:

1. niiden aistinvarainen, kemiallinen, fysikaalinen tai mikrobiologinen tarkastus tai loistarkastus on osoittanut, etteivät ne ole asiaankuuluvan yhteisön lainsäädännön mukaisia;

2. niiden syötävissä osissa on yhteisön lainsäädännön mukaiset raja-arvot ylittäviä tai sellaisia määriä vierasaineita tai jäämiä, että niiden laskettu päiväsaanti ylittää ihmisten hyväksyttävän päivä- tai viikkosaannin;

3. ne ovat peräisin:

   i) myrkyllisistä kaloista;

   ii) kalastustuotteista, jotka eivät ole biotoksiinin osalta II luvun G osan 2 kohdan vaatimuksen mukaisia;

   tai

   iii) simpukoista, piikkinahkaisista, vaippaeläimistä tai merikotiloista, jotka sisältävät asetuksessa (EY) N:o 853/2004 säädetyt raja-arvot ylittäviä kokonaismääriä merellisiä biotoksiineja;

   tai

4. toimivaltainen viranomainen katsoo, että ne voivat aiheuttaa riskin kansanterveydelle tai eläinten terveydelle tai eivät jostain muusta syystä sovellu ihmisravinnoksi.

▼B

LIITE IV

RAAKAMAITO JA MEIJERITUOTTEET

I LUKU: MAIDONTUOTANTOTILOJEN VALVONTA

1. Maidontuotantotiloilla oleviin eläimiin on kohdistettava virallista valvontaa sen todentamiseksi, että raakamaidon tuotantoa koskevat terveysvaatimukset sekä erityisesti eläinten terveydentilaa ja eläinlääkkeiden käyttöä koskevat vaatimukset täyttyvät.

   Valvonta voidaan suorittaa eläinten tai kansanterveyttä tai eläinten hyvinvointia koskevien yhteisön säännösten mukaisesti tehtävien eläinlääkinnällisten tarkastusten yhteydessä, ja sen voi suorittaa hyväksytty eläinlääkäri.

2. Jos on syytä epäillä, että eläinten terveyttä koskevia vaatimuksia ei noudateta, on tarkistettava eläinten yleinen terveydentila.

3. Maidontuotantotiloihin on kohdistettava virallista valvontaa hygieniavaatimusten noudattamisen todentamiseksi. Viralliseen valvontaan voi kuulua tarkastuksia ja/tai ammattialajärjestöjen suorittaman valvonnan seurantaa. Jos hygienia osoittautuu riittämättömäksi, toimivaltaisen viranomaisen on todennettava, että tilanteen korjaamiseksi toteutetaan asianmukaiset toimet.

II LUKU: RAAKAMAIDON VALVONTA KERÄILYN YHTEYDESSÄ

1. Toimivaltaisen viranomaisen on valvottava asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä III olevan IX jakson I luvun III osan mukaisesti tehtäviä tarkastuksia.

2. Jos elintarvikealan toimija ei ole korjannut tilannetta kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se ensimmäisen kerran ilmoitti toimivaltaiselle viranomaiselle, että pesäkemäärää ja somaattisten solujen määrää koskevat vaatimukset eivät ole täyttyneet, raakamaidon toimittaminen kyseiseltä tuotantotilalta on keskeytettävä tai toimittamiselle on asetettava toimivaltaisen viranomaisen erityisluvalla tai tämän antamien yleisohjeiden mukaisesti raakamaidon käsittelyä ja käyttöä koskevia kansanterveyden suojelemisen edellyttämiä vaatimuksia. Toimittamisen keskeytyksen tai kyseisten vaatimusten on pysyttävä voimassa, kunnes elintarvikealan toimija on osoittanut, että raakamaito täyttää vaatimukset.

▼B

LIITE V

LAITOKSET, JOITA EIVÄT KOSKE 12 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETTUUN LUETTELOON KUULUMISTA KOSKEVAT VAATIMUKSET

Seuraavia kolmansien maiden laitoksia ei tarvitse mainita 12 artiklan 4 kohdan mukaisesti laadituissa ja ajan tasalle saatetuissa luetteloissa:

1. laitokset, joissa käsitellään sellaisia eläinperäisiä tuotteita, joiden osalta asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä III ei ole vaatimuksia;
2. laitokset, joissa harjoitetaan ainoastaan alkutuotantoa;
3. laitokset, joissa harjoitetaan ainoastaan kuljetuksia;
4. laitokset, jotka ainoastaan varastoivat eläinperäisiä tuotteita, joiden osalta ei edellytetä lämpötilavalvottua varastointia.

▼B

LIITE VI

VIENTITUOTTEIDEN MUKANA OLEVIA TODISTUKSIA KOSKEVAT VAATIMUKSET

1. Lähettävän kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen edustajan, joka myöntää eläinperäisten tuotteiden lähetysten mukana yhteisöön tuotaessa olevan todistuksen, on allekirjoitettava se ja varmistettava, että siinä on virallinen leima. Tämä vaatimus koskee todistuksen jokaista sivua, jos sivuja on useampia kuin yksi. Tehdasalusten osalta toimivaltainen viranomainen voi valtuuttaa kapteenin tai jonkun muun päällystöön kuuluvan allekirjoittamaan todistuksen.

2. Todistukset on laadittava lähettävän kolmannen maan ja sen jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä, jossa rajatarkastus suoritetaan, tai niiden liitteenä on oltava virallinen käännös kyseiselle kielelle tai kyseisille kielille. Määräjäsenvaltion niin vaatiessa todistuksiin on liitettävä myös virallinen käännös kyseisen jäsenvaltion viralliselle kielelle tai virallisille kielille. Jäsenvaltio voi kuitenkin suostua siihen, että käytetään muuta yhteisön virallista kieltä kuin jäsenvaltion virallista kieltä.

3. Tuotteiden mukana on yhteisöön tuotaessa oltava todistuksen alkuperäiskappale.

4. Todistusten on koostuttava:

   a) yhdestä ainoasta paperiarkista;

      tai

   b) kahdesta tai useammasta sivusta, jotka ovat osa yhtenäistä ja jakamatonta paperiarkkia;

      tai

   c) useasta peräkkäisestä sivusta, jotka on numeroitu niin, että numeroinnista käy ilmi, että sivu on yksi rajallisesta määrästä peräkkäisiä sivuja (esimerkiksi sivu 2 4:stä sivusta).

5. Todistuksilla on oltava yksilöllinen viitenumero. Kun todistus koostuu useasta peräkkäisestä sivusta, todistuksen numeron on oltava jokaisella sivulla.

6. Todistus on annettava ennen kuin lähetys, jota se koskee, poistuu lähettävän kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen valvonnasta.